

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 166

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

14 Μαΐου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 166/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . . .

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 166/02

Υπόθεση C-524/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Μαρτίου 2018 [αίτηση του Tribunale di Bergamo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Luca Menci [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Μη καταβολή του οφειλόμενου ΦΠΑ — Κυρώσεις — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα διοικητική κύρωση και ποινική κύρωση για τα ίδια πραγματικά περιστατικά — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή ne bis in idem — Ποινικός χαρακτήρας της διοικητικής κυρώσεως — Υπαρξη μίας και της αυτής παραβάσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 1 — Περιορισμοί στην αρχή ne bis in idem — Προϋποθέσεις] . . . . .

2

EL

2018/C 166/03	<p>Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-688/15 και C-109/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2018 [αιτήσεις του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agnieška Anisimovienė κ.λπ. (C-688/15) / «Indėlių ir investicijų draudimas» VĮ (C-109/16) (Προδικαστική παραπομπή — Συστήματα εγγυήσεως καταθέσεων και αποζημιώσεως των επενδυτών — Οδηγία 94/19/ΕΚ — Άρθρο 1, σημείο 1 — Καταθέσεις — Μεταβατικές καταστάσεις απορρέουσες από συνηθισμένες τραπεζικές συναλλαγές — Οδηγία 97/9/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Κεφάλαια τα οποία οφείλονται σε επενδυτή ή του ανήκουν και τα οποία επιχείρηση επενδύσεων κρατεί για λογαριασμό του σε σχέση με επενδυτικές εργασίες — Πιστωτικό ίδρυμα το οποίο εκδίδει κινητές αξίες — Κεφάλαια τα οποία κατέθεσαν ιδιώτες στο ίδρυμα αυτό για την εγγραφή προς αγορά μελλουσών να εκδοθούν κινητών αξιών — Εφαρμογή της οδηγίας 2004/39/ΕΚ — Πτώχευση του εν λόγω ιδρύματος πριν από την έκδοση των εν λόγω κινητών αξιών — Δημόσια επιχείρηση υπεύθυνη για τα συστήματα εγγυήσεως των καταθέσεων και αποζημιώσεως των επενδυτών — Δυνατότητα επικλήσεως των οδηγιών 94/19/ΕΚ και 97/9/ΕΚ κατά της επιχειρήσεως αυτής) . . . . .</p>	3
2018/C 166/04	<p>Υπόθεση C-187/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Μαρτίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 92/50/ΕΟΚ και 2004/18/ΕΚ — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Κρατικό τυπογραφείο — Παραγωγή εγγράφων ταυτότητας και άλλων επίσημων εγγράφων — Ανάθεση των συμβάσεων σε επιχείρηση ιδιωτικού δικαίου χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή διαδικασίας διαγωνισμού — Ιδιαίτερα μέτρα ασφαλείας — Προστασία των ουσιωδών συμφερόντων των κρατών μελών) . . . . .</p>	4
2018/C 166/05	<p>Υπόθεση C-244/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2018 — Industrias Químicas del Vallés SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/408 — Διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και κατάρτιση καταλόγου ουσιών υποψηφίων προς υποκατάσταση — Καταχώριση στον κατάλογο αυτό της δραστικής ουσίας metalaxyl — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Κανονιστική πράξη η οποία δεν συνεπάγεται εκτελεστικά μέτρα — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά] . . . . .</p>	5
2018/C 166/06	<p>Υπόθεση C-256/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Deichmann SE κατά Hauptzollamt Duisburg [Προδικαστική παραπομπή — Παραδεκτό — Αντιντάμπινγκ — Κύρος κανονισμού σκοπούντος στην εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου με την οποία κρίθηκαν ανίσχυροι προγενέστεροι κανονισμοί — Υποχρέωση εκτέλεσεως — Νομική βάση — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 14 — Καθορισμός των στοιχείων εισπράξεως των δασμών αντιντάμπινγκ εκ μέρους των κρατών μελών — Διαταγή αναστολής της επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ από τις εθνικές τελωνειακές αρχές — Επανάληψη της διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεως των κηρυχθέντων ως ανίσχυρων κανονισμών — Άρθρο 10 — Μη αναδρομικότητα — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 221 — Παραγραφή — Άρθρο 236 — Επιστροφή μη οφειλόμενων δασμών] . . . . .</p>	5
2018/C 166/07	<p>Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-327/16 και C-421/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Μαρτίου 2018 [αιτήσεις του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marc Jacob κατά Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics κατά Marc Lassus (C-421/16) (Προδικαστική παραπομπή — Άμεση φορολογία — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών — Οδηγία 90/434/ΕΟΚ — Άρθρο 8 — Πράξη ανταλλαγής τίτλων — Υπεραξίες από την πράξη αυτή — Αναβολή της φορολογήσεως — Απομειώσεις κατά τη μεταγενέστερη μεταβίβαση των ληφθέντων τίτλων — Αρμοδιότητα του κράτους κατοικίας προς επιβολή φόρου — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση — Διατήρηση της κατανομής της φορολογικής αρμοδιότητας μεταξύ των κρατών μελών) . . . . .</p>	6
2018/C 166/08	<p>Υπόθεση C-355/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christian Picart κατά Ministre des Finances et des Comptes publics (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Άμεση φορολογία — Μεταφορά του τόπου κατοικίας από κράτος μέλος στην Ελβετία — Φορολόγηση λανθανουσών υπεραξιών σχετικών με σημαντικές συμμετοχές στο κεφάλαιο εταιριών εγκατεστημένων στο κράτος μέλος καταγωγής επ' ευκαιρία μιας τέτοιας μεταφοράς — Πεδίο εφαρμογής της Συμφωνίας) . . . . .</p>	7

2018/C 166/09	Υπόθεση C-384/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2018 — European Union Copper Task Force κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/408 — Διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και κατάρτιση καταλόγου ουσιών υποψηφίων προς υποκατάσταση — Καταχώριση στον κατάλογο αυτό της δραστικής ουσίας «ενώσεις χαλκού» — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Κανονιστική πράξη η οποία δεν συνεπάγεται εκτελεστικά μέτρα — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά]	8
2018/C 166/10	Υπόθεση C-431/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) κατά José Blanco Marqués [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 12, 46α έως 46γ — Παροχές της ίδιας φύσεως — Έννοια — Κανόνας που απαγορεύει τη σώρευση — Έννοια — Προϋποθέσεις — Εθνικός κανόνας που προβλέπει συμπλήρωμα συντάξεως ολικής μόνιμης ανικανότητας για τους εργαζομένους που συμπλήρωσαν τουλάχιστον το 55ο έτος — Αναστολή της καταβολής του συμπληρώματος σε περίπτωση εργασίας ή λήψεως συντάξεως γήρατος]	8
2018/C 166/11	Υπόθεση C-470/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy κατά An Bord Pleanála, Minister for Communications, Climate and Environment, Ireland, Attorney General (Προδικαστική παραπομπή — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Δικαίωμα των μελών του ενδιαφερόμενου κοινού να ασκήσουν προσφυγή — Προσφυγή που ασκήθηκε πρόωρα — Έννοιες του μη απαγορευτικού κόστους και των αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στις διατάξεις της οδηγίας περί συμμετοχής του κοινού — Δυνατότητα εφαρμογής της Συμβάσεως του Ωρχους)	9
2018/C 166/12	Υπόθεση C-482/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Georg Stollwitzer κατά ÖBB Personenverkehr AG (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 21, παράγραφος 1 — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρα 2, 6 και 16 — Ημερομηνία αναφοράς για τη μισθολογική προαγωγή — Εισάγουσα δυσμενή διάκριση νομοθεσία κράτους μέλους που αποκλείει την προσμέτρηση, για τον καθορισμό των αποδοχών, περιόδων απασχολήσεως που πραγματοποιήθηκαν πριν από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας — Κατάργηση των διατάξεων που αντιβαίνουν στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)	10
2018/C 166/13	Υπόθεση C-533/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Volkswagen AG κατά Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 167 έως 171 — Δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ — Δικαίωμα επιστροφής του ΦΠΑ σε υποκειμένους στον φόρο μη εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής — Άρθρο 178, στοιχείο α' — Τρόπος άσκησης του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ — Οδηγία 2008/9/ΕΚ — Τρόπος επιστροφής του ΦΠΑ — Αποσβεστική προθεσμία — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — ΦΠΑ καταβληθείς και χρεωθείς μετά πάροδο πολλών ετών από την παράδοση των επίμαχων αγαθών — Άρνηση αναγνώρισης του δικαιώματος επιστροφής λόγω παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας η οποία άρχισε από την ημερομηνία παράδοσης των αγαθών]	11
2018/C 166/14	Υπόθεση C-537/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Garlsson Real Estate SA, υπό εκκαθάριση, Stefano Ricucci, Magiste International SA κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/6/ΕΚ — Χειραγώγηση της αγοράς — Κυρώσεις — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα διοικητική κύρωση και ποινική κύρωση για τα ίδια πραγματικά περιστατικά — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή ne bis in idem — Ποινικός χαρακτήρας της διοικητικής κυρώσεως — Υπάρξη μίας και της αυτής παραβάσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 1 — Περιορισμοί στην αρχή ne bis in idem — Προϋποθέσεις)	12
2018/C 166/15	Υπόθεση C-551/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J. Klein Schiphorst κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας — Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρα 7, 63 και 64 — Παροχές ανεργίας — Άνεργος που μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος — Διατήρηση του δικαιώματος λήψεως παροχών — Διάρκεια]	12

2018/C 166/16	Υπόθεση C-557/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Astellas Pharma GmbH κατά Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Άρθρα 28 και 29 — Αποκεντρωμένη διαδικασία χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας για τη διάθεση φαρμάκου στην αγορά — Άρθρο 10 — Γενόσημο φάρμακο — Περίοδος προστασίας των δεδομένων του φαρμάκου αναφοράς — Εξουσία των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών να προσδιορίζουν τον χρόνο ενάρξεως της περιόδου προστασίας — Αρμοδιότητα των δικαστηρίων των ενδιαφερομένων κρατών μελών να ελέγχουν τον προσδιορισμό του χρόνου ενάρξεως της περιόδου προστασίας — Αποτελεσματική δικαστική προστασία — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47)	13
2018/C 166/17	Υπόθεση C-568/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2018 [αίτηση του Amtsgericht Nürtingen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Faiz Rasool (Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες πληρωμών — Οδηγία 2007/64/ΕΚ — Άρθρο 3, στοιχεία ε΄ και ιε΄ — Άρθρο 4, σημείο 3 — Παράρτημα — Σημείο 2 — Πεδίο εφαρμογής — Εκμετάλλευση τερματικών πολλαπλών χρήσεων που παρέχουν δυνατότητα αναλήψεως μετρητών σε αίθουσες τυχηρών παιγνίων — Συνεπής χαρακτήρας της πρακτικής ποινικής καταστολής την οποία εφαρμόζουν οι εθνικές αρχές — Δήμευση των ποσών που αποκτήθηκαν με αξιόποινη πράξη — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 17)	14
2018/C 166/18	Υπόθεση C-575/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Συμβολαιογράφοι — Προϋπόθεση ιθαγένειας — Άρθρο 51 ΣΛΕΕ — Συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας)	15
2018/C 166/19	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-596/16 και C-597/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Μαρτίου 2018 [αιτήσεις του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Enzo Di Puma κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) κατά Antonio Zecca (C-597/16) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/6/ΕΚ — Πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες — Κυρώσεις — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα διοικητική κύρωση και ποινική κύρωση για τα ίδια πραγματικά περιστατικά — Ισχύς του δεδικασμένου αμετάκλητης αποφάσεως ποινικού δικαστηρίου επί της διοικητικής διαδικασίας — Αμετάκλητη αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου με την οποία παύουν οι διώξεις για πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες — Αποτελεσματικότητα των κυρώσεων — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή ne bis in idem — Ποινικός χαρακτήρας της διοικητικής κυρώσεως — Υπαρξη μίας και της αυτής παραβάσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 1 — Περιορισμοί στην αρχή ne bis in idem — Προϋποθέσεις)	15
2018/C 166/20	Υπόθεση C-104/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Cali Esprou SRL κατά Administrația Fondului pentru Mediu (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 94/62/ΕΚ — Συσσκευασίες και απορριμματα συσκευασιών — Ανάκτηση και ανακύκλωση των απορριμμάτων — Εισφορά σε εθνικό περιβαλλοντικό ταμείο — Διάθεση συσκευασμένων προϊόντων και συσκευασιών στην εγχώρια αγορά, χωρίς παρέμβαση στα εν λόγω προϊόντα ή συσκευασίες — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Ιδιότητα του ρυπαίνοντος)	16
2018/C 166/21	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-133/17 και C-134/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2018 [αιτήσεις του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dănuț Podilă κ.λπ. κατά Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători «CFR Călători» SA București (C-133/17), Costel Nicușor Mucea κατά SMDA Mureș Insolvency SPRL, ενεργούσας υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii (C-134/17) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 89/391/ΕΟΚ — Ασφάλεια και υγεία των εργαζομένων κατά την εργασία — Χαρακτηρισμός ορισμένων χώρων εργασίας ως χώρων στους οποίους οι εργαζόμενοι εκτίθενται σε ιδιαίτερες ή ειδικές συνθήκες — Εκτίμηση των υφισταμένων κατά την εργασία κινδύνων για την ασφάλεια και την υγεία — Υποχρεώσεις του εργοδότη)	17
2018/C 166/22	Υπόθεση C-125/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Commissione tributaria provinciale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Luigi Bisignani κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 64 και 65 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2011/16/ΕΕ — Διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας — Μεταφορά κεφαλαίων προς το Κράτος της Πόλης του Βατικανού — Υποχρέωση δηλώσεως της μεταφορά κεφαλαίων από ή προς την αλλοδαπή — Κατάργηση)	17

2018/C 166/23	Υπόθεση C-58/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Justice de Paix du canton de Visé (Βέλγιο) στις 30 Ιανουαρίου 2018 — Michel Schyns κατά Belfius Banque SA	18
2018/C 166/24	Υπόθεση C-63/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) την 1η Φεβρουαρίου 2018 — Vitali SpA κατά Autostrade per l'Italia SpA	19
2018/C 166/25	Υπόθεση C-101/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Φεβρουαρίου 2018 — Idi Srl κατά Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo	19
2018/C 166/26	Υπόθεση C-133/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal administratif de Montreuil (Γαλλία) στις 20 Φεβρουαρίου 2018 — Sea Chefs Cruise Services GmbH κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics	20
2018/C 166/27	Υπόθεση C-138/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 22 Φεβρουαρίου 2018 — Skatteministeriet κατά Estron A/S	21
2018/C 166/28	Υπόθεση C-147/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Almería (Ισπανία) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 — Banco Mare Nostrum S.A. κατά Ignacio Jesús Berenguel Nieto και Carmen Sonia Salinas López	21
2018/C 166/29	Υπόθεση C-154/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το The Labour Court (Ιρλανδία) στις 27 Φεβρουαρίου 2018 — Tomás Horgan, Claire Keegan κατά Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ιρλανδίας και Attorney General	22
2018/C 166/30	Υπόθεση C-159/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Βέλγιο) στις 27 Φεβρουαρίου 2018 — André Moens κατά Ryanair Ltd	23
2018/C 166/31	Υπόθεση C-169/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ιρλανδία) στις 2 Μαρτίου 2018 — Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon κατά Minister for Justice and Equality	24
2018/C 166/32	Υπόθεση C-174/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) στις 5 Μαρτίου 2018 — Jean Jacob, Dominique Lennertz κατά État belge	25
2018/C 166/33	Υπόθεση C-190/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το justice de paix de Schaerbeek (Βέλγιο) στις 13 Μαρτίου 2018 — Société nationale de chemins de fer belges (SNCB) κατά Gherasim Sorin Rusu	25

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 166/34	Υπόθεση T-80/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2018 — Shire Pharmaceuticals Ireland κατά EMA [Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Έγκριση αιτήσεως για τον χαρακτηρισμό ως ορφανού φαρμάκου — Σημαντικό όφελος — Απόφαση του EMA με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση για τον χαρακτηρισμό ως ορφανού φαρμάκου — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 5, παράγραφοι 1, 2 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 141/2000]	27
2018/C 166/35	Υπόθεση T-581/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2018 — Πώποτας κατά Διαμεσολαβητή [Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος — Γενικός Γραμματέας στο Γραφείο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή — Γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής — Μη συνεκτίμηση της εν λόγω γνώμης — Παράβαση της διαδικασίας επιλογής — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοίκησης — Ευθύνη]	27

2018/C 166/36	Υπόθεση T-806/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2018 — Agricola J.M. κατά EUIPO — Miguel Torres (CLOS DE LA TORRE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CLOS DE LA TORRE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TORRES — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Κίνδυνος συγχύσεως]	28
2018/C 166/37	Υπόθεση T-235/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2018 — Dometic Sweden κατά EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MOBILE LIVING MADE EASY — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001)]	29
2018/C 166/38	Υπόθεση T-229/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2018 — Pio De Bragança κατά EUIPO — Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS) («Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης QUIS UT DEUS — Μη υποβολή αιτήσεως για την ανανέωση της καταχώρισης του σήματος — Διαγραφή του σήματος κατά τη λήξη του χρόνου ισχύος της καταχώρισης — Κατάργηση της δίκης»)	29
2018/C 166/39	Υπόθεση T-822/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2018 — Kik Textilien und Non-Food κατά EUIPO — FF Group Romania (_kix) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης _kix — Ανάκληση της προσβαλλομένης αποφάσεως — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης — Άρθρο 173, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Παρέμβαση του αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε εκπροθέσμως)	30
2018/C 166/40	Υπόθεση T-130/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2018 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποιήσεως των όρων εξαιρέσεως από τους κανόνες της Ένωσης για την εκμετάλλευση του αγωγού φυσικού αερίου OPAL όσον αφορά την πρόσβαση των τρίτων και την τιμολογιακή ρύθμιση — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)	31
2018/C 166/41	Υπόθεση T-134/17 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2018 — Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής («Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόσβαση σε έγγραφα — Έγγραφα που αφορούν τη διοικητική διαδικασία πριν από την έκδοση αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ισπανία υπέρ τριών επαγγελματικών ποδοσφαιρικών συλλόγων — Δικαιώματα υπερασπίσεως — Άρνηση προσβάσεως — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος»)	32
2018/C 166/42	Υπόθεση T-108/18: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — Universität Koblenz-Landau κατά Επιτροπής και Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού	32
2018/C 166/43	Υπόθεση T-110/18: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — Grange Backup Power κατά Επιτροπής	33
2018/C 166/44	Υπόθεση T-136/18: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2018 — Kuota International κατά EUIPO — Sintema Sport (K)	34
2018/C 166/45	Υπόθεση T-137/18: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2018 — Chrome Hearts κατά EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Απεικόνιση σταυρού)	35
2018/C 166/46	Υπόθεση T-147/18: Αγωγή της 1ης Μαρτίου 2018 — APG Intercon κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.	36
2018/C 166/47	Υπόθεση T-148/18: Προσφυγή-αγωγή της 2ας Μαρτίου 2018 — UE κατά Επιτροπής	37
2018/C 166/48	Υπόθεση T-179/18: Αγωγή της 7ης Μαρτίου 2018 — Scordis, Papapetrou & Co κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.	37
2018/C 166/49	Υπόθεση T-183/18: Αγωγή της 12ης Μαρτίου 2018 — VL κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	38

2018/C 166/50	Υπόθεση T-187/18: Προσφυγή-αγωγή της 9ης Μαρτίου 2018 — VP κατά Cedefop	39
2018/C 166/51	Υπόθεση T-188/18: Αγωγή της 12ης Μαρτίου 2018 — Παπακωνσταντίνου κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.	40
2018/C 166/52	Υπόθεση T-189/18: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2018 — Lipitalia 2000 και Assograssi κατά Επιτροπής	40
2018/C 166/53	Υπόθεση T-193/18: Προσφυγή της 19ης Μαρτίου 2018 — Andreas Stihl κατά EUIPO — Giro Travel (Συνδυασμός γκρι και πορτοκαλί χρώματος)	42
2018/C 166/54	Υπόθεση T-194/18: Προσφυγή της 16ης Μαρτίου 2018 — Rewe-Beteiligungs-Holding International κατά EUIPO — Wessanen Benelux (BonNatura)	42
2018/C 166/55	Υπόθεση T-196/18: Αγωγή της 20ής Μαρτίου 2018 — Vital Capital Investments κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.	43
2018/C 166/56	Υπόθεση T-201/18: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2018 — Diusa Rendering και Assograssi κατά Επιτροπής	44
2018/C 166/57	Υπόθεση T-202/18: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2018 — Bruel κατά Επιτροπής	45
2018/C 166/58	Υπόθεση T-209/18: Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2018 — Porsche κατά EUIPO — Autec (Επιβατηγά αυτοκίνητα)	46
2018/C 166/59	Υπόθεση T-210/18: Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2018 — Porsche κατά EUIPO — Autec (Επιβατηγά αυτοκίνητα)	46
2018/C 166/60	Υπόθεση T-213/18: Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2018 — Brita κατά EUIPO (Σχήμα βρύσης για την προετοιμασία και την εκχύλιση ροφημάτων)	47
2018/C 166/61	Υπόθεση T-222/18: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2018 — Aliança — Vinhos de Portugal κατά EUIPO — Lidl Stiftung (ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL)	48
2018/C 166/62	Υπόθεση T-684/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2018 — Amorepacific κατά EUIPO — Primavera Life (p primera Pure Sprout Energy)	49

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 166/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 161 της 7.5.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 152 της 30.4.2018

EE C 142 της 23.4.2018

EE C 134 της 16.4.2018

EE C 123 της 9.4.2018

EE C 112 της 26.3.2018

EE C 104 της 19.3.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Μαρτίου 2018 [αίτηση του Tribunale di Bergamo (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Luca Menci

(Υπόθεση C-524/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Μη καταβολή του οφειλόμενου ΦΠΑ — Κυρώσεις — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα διοικητική κύρωση και ποινική κύρωση για τα ίδια πραγματικά περιστατικά — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή *ne bis in idem* — Ποινικός χαρακτήρας της διοικητικής κυρώσεως — Ύπαρξη μίας και της αυτής παραβάσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 1 — Περιορισμοί στην αρχή *ne bis in idem* — Προϋποθέσεις]

(2018/C 166/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bergamo

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Luca Menci

παρισταμένης της: Procura della Repubblica

Διατακτικό

1) Το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας μπορούν να ασκηθούν ποινικές διώξεις κατά προσώπου λόγω μη καταβολής του οφειλόμενου φόρου προστιθέμενης αξίας εντός των νόμιμων προθεσμιών, μολονότι στο πρόσωπο αυτό έχει ήδη επιβληθεί, για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, απρόσβλητη διοικητική κύρωση ποινικού χαρακτήρα κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 50, υπό την προϋπόθεση ότι η ρύθμιση αυτή

— επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος δυνάμενο να δικαιολογήσει μια τέτοια σώρευση διώξεων και κυρώσεων, ήτοι την καταπολέμηση των παραβάσεων της νομοθεσίας περί φόρου προστιθέμενης αξίας, δεδομένου ότι αυτές οι διώξεις και αυτές οι κυρώσεις πρέπει να επιδιώκουν συμπληρωματικούς σκοπούς,

— περιέχει κανόνες διασφαλίζοντες έναν συντονισμό που περιορίζει στο απολύτως αναγκαίο την πρόσθετη επιβάρυνση που απορρέει, για τα εμπλεκόμενα πρόσωπα, από τη σώρευση διαδικασιών, και

— προβλέπει κανόνες δυνάμενους να διασφαλίσουν ότι η σοβαρότητα του συνόλου των επιβαλλόμενων κυρώσεων περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο σε σχέση προς τη σοβαρότητα της παραβάσεως.

- 2) Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διασφαλίσει, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης, ότι η επιβάρυνση που απορρέει *in concreto* για το εμπλεκόμενο πρόσωπο από τη σώρευση διώξεων και κυρώσεων από την εφαρμογή της επίμαχης στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης εθνικής ρυθμίσεως και από τη σώρευση διώξεων και κυρώσεων που αυτή επιτρέπει δεν είναι υπέρμετρη σε σχέση προς τη σοβαρότητα της διαπραχθείσας παραβάσεως.

(¹) EE C 414 της 14.12.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2018 [αιτήσεις του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agnieszka Anisimovienė κ.λπ. (C-688/15) / «Indėliu ir investicijų draudimas» VĮ (C-109/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-688/15 και C-109/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συστήματα εγγυήσεως καταθέσεων και αποζημιώσεως των επενδυτών — Οδηγία 94/19/ΕΚ — Άρθρο 1, σημείο 1 — Καταθέσεις — Μεταβατικές καταστάσεις απορρέουσες από συνήθεις τραπεζικές συναλλαγές — Οδηγία 97/9/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Κεφάλαια τα οποία οφείλονται σε επενδυτή ή του ανήκουν και τα οποία επιχείρηση επενδύσεων κρατεί για λογαριασμό του σε σχέση με επενδυτικές εργασίες — Πιστωτικό ίδρυμα το οποίο εκδίδει κινητές αξίες — Κεφάλαια τα οποία κατέθεσαν ιδιώτες στο ίδρυμα αυτό για την εγγραφή προς αγορά μελλουσών να εκδοθούν κινητών αξιών — Εφαρμογή της οδηγίας 2004/39/ΕΚ — Πτώχευση του εν λόγω ιδρύματος πριν από την έκδοση των εν λόγω κινητών αξιών — Δημόσια επιχείρηση υπεύθυνη για τα συστήματα εγγυήσεως των καταθέσεων και αποζημιώσεως των επενδυτών — Δυνατότητα επικλήσεως των οδηγιών 94/19/ΕΚ και 97/9/ΕΚ κατά της επιχειρήσεως αυτής)

(2018/C 166/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Agnieszka Anisimovienė κ.λπ.

παρισταμένων των:

bankas «Snoras» AB, υπό εκκαθάριση, «Indėliu ir investicijų draudimas» VĮ, bankas «Finasta» AB (C-688/15)

«Indėliu ir investicijų draudimas» VĮ

παρισταμένων των:

Alvydas Raišelis, bankas «Snoras» AB, υπό εκκαθάριση (C-109/16)

Διατακτικό

- 1) Αφενός, οι διατάξεις της οδηγίας 97/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τα συστήματα αποζημιώσεως των επενδυτών, και, αφετέρου, αυτές της οδηγίας 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009, έχουν την έννοια ότι οι απαιτήσεις που αφορούν κεφάλαια με τα οποία χρεώθηκαν λογαριασμοί τους οποίους τηρούν ιδιώτες σε πιστωτικό ίδρυμα και τα οποία πιστώθηκαν σε λογαριασμούς που είχαν ανοιχθεί στο όνομα του ιδρύματος αυτού για την εγγραφή προς αγορά νέων κινητών αξιών τις οποίες επρόκειτο να εκδώσει το πιστωτικό αυτό ίδρυμα, υπό συνθήκες στις οποίες οι αξίες αυτές δεν εκδόθηκαν τελικώς λόγω πτωχεύσεως του εν λόγω ιδρύματος, εμπίπτουν τόσο στα συστήματα αποζημιώσεως των επενδυτών κατά την οδηγία 97/9 όσο και στα συστήματα εγγυήσεως των καταθέσεων κατά την οδηγία 94/19.

- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 97/9 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία απαιτήσεις εμπίπτουν τόσο στα συστήματα εγγυήσεως των καταθέσεων κατά την οδηγία 94/19 όσο και στα συστήματα αποζημιώσεως των επενδυτών κατά την οδηγία 97/9 και ο εθνικός νομοθέτης δεν έχει καταλογίσει τις απαιτήσεις αυτές σε σύστημα εμπίπτον σε μία από τις οδηγίες αυτές, το επιληφθέν δικαστήριο δεν μπορεί να αποφασίσει το ίδιο, βάσει της διατάξεως αυτής, σε ποιο σύστημα μπορούν να υπαχθούν οι δικαιούχοι των εν λόγω απαιτήσεων. Αντιθέτως, στην περίπτωση αυτή, εναπόκειται στους ως άνω δικαιούχους να επιλέξουν να αποζημιωθούν από ένα σύστημα εκ των προβλεπομένων κατά το εθνικό δίκαιο για την εφαρμογή των δύο αυτών οδηγιών.
- 3) Αφενός, το άρθρο 1, σημείο 1, της οδηγίας 94/19, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/14, και, αφετέρου, το άρθρο 1, σημείο 4, καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 97/9 έχουν την έννοια ότι οι ιδιώτες μπορούν να τα επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προς στήριξη των αγωγών αποζημιώσεως κατά δημόσιας επιχειρήσεως η οποία είναι υπεύθυνη, σε κράτος μέλος, για τα συστήματα εγγυήσεως των καταθέσεων και αποζημιώσεως των επενδυτών.

(¹) EE C 106 της 21.3.2016.
EE C 156 της 2.5.2016.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Μαρτίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας**

(Υπόθεση C-187/16) (¹)

**(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 92/50/ΕΟΚ και 2004/18/ΕΚ — Δημόσιες συμβάσεις
υπηρεσιών — Κρατικό τυπογραφείο — Παραγωγή εγγράφων ταυτότητας και άλλων επίσημων
εγγράφων — Ανάθεση των συμβάσεων σε επιχείρηση ιδιωτικού δικαίου χωρίς προηγούμενη
διεξαγωγή διαδικασίας διαγωνισμού — Ιδιαίτερα μέτρα ασφαλείας — Προστασία των ουσιωδών
συμφερόντων των κρατών μελών)**

(2018/C 166/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Tokár και B. R. Killmann)

Καθή: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: M. Fruhmann)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναθέτοντας απευθείας στο Österreichische Staatsdruckerei GmbH, χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή διαδικασίας διαγωνισμού σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμβάσεις υπηρεσιών για την παραγωγή ψηφιακών διαβατηρίων (με τσιπ), προσωρινών ταξιδιωτικών εγγράφων, τίτλων διαμονής, δελτίων ταυτότητας, αδειών οδηγήσεως σε σχήμα πιστωτικής κάρτας και πιστοποιητικών ταξινόμησεως σε σχήμα πιστωτικής κάρτας, και διατηρώντας σε ισχύ εθνικές διατάξεις που επιβάλλουν στις αναθέτουσες αρχές την υποχρέωση να αναθέτουν απευθείας τις συμβάσεις υπηρεσιών αυτές στην εν λόγω εταιρία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή διαδικασίας διαγωνισμού σε επίπεδο Ένωσης, η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 2, και από το άρθρο 8 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, σε συνδυασμό με τα άρθρα 11 έως 37 της οδηγίας αυτής, καθώς και από το άρθρο 14 και το άρθρο 20 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, σε συνδυασμό με τα άρθρα 23 έως 55 της οδηγίας αυτής.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

- 3) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, πέραν των δικαστικών εξόδων της, φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή φέρει το ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων της.

(¹) EE C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2018 — *Industrias Químicas del Vallés SA* κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-244/16 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/408 — Διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και κατάρτιση καταλόγου ουσιών υποψηφίων προς υποκατάσταση — Καταχώριση στον κατάλογο αυτό της δραστικής ουσίας *metalaxyl* — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Κανονιστική πράξη η οποία δεν συνεπάγεται εκτελεστικά μέτρα — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά]

(2018/C 166/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: *Industrias Químicas del Vallés, SA* (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert και I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Galindo Martín και P. Ondrůšek)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Industrias Químicas del Vallés SA* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 260 της 18.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του *Finanzgericht Düsseldorf* (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Deichmann SE* κατά *Hauptzollamt Duisburg*

(Υπόθεση C-256/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Παραδεκτό — Αντιντάμπινγκ — Κύρος κανονισμού σκοπούντος στην εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου με την οποία κρίθηκαν ανίσχυροι προγενέστεροι κανονισμοί — Υποχρέωση εκτελέσεως — Νομική βάση — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 14 — Καθορισμός των στοιχείων εισπράξεως των δασμών αντιντάμπινγκ εκ μέρους των κρατών μελών — Διαταγή αναστολής της επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ από τις εθνικές τελωνειακές αρχές — Επανάληψη της διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεως των κηρυχθέντων ως ανίσχυρων κανονισμών — Άρθρο 10 — Μη αναδρομικότητα — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 221 — Παραγραφή — Άρθρο 236 — Επιστροφή μη οφειλόμενων δασμών]

(2018/C 166/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Deichmann SE

κατά

Hauptzollamt Duisburg

Διατακτικό

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/223 της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2016, για τη θέσπιση διαδικασίας για την αξιολόγηση ορισμένων αιτήσεων περί υπαγωγής σε καθεστώς οικονομίας της αγοράς και περί ατομικής μεταχείρισης που υπέβαλαν παραγωγοί-εξαγωγείς από την Κίνα και το Βιετνάμ και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14.

(¹) ΕΕ C 260 της 18.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Μαρτίου 2018 [αιτήσεις του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marc Jacob κατά Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics κατά Marc Lassus (C-421/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-327/16 και C-421/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άμεση φορολογία — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών — Οδηγία 90/434/ΕΟΚ — Άρθρο 8 — Πράξη ανταλλαγής τίτλων — Υπεραξίες από την πράξη αυτή — Αναβολή της φορολόγησως — Απομειώσεις κατά τη μεταγενέστερη μεταβίβαση των ληφθέντων τίτλων — Αρμοδιότητα του κράτους κατοικίας προς επιβολή φόρου — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση — Διατήρηση της κατανομής της φορολογικής αρμοδιότητας μεταξύ των κρατών μελών)

(2018/C 166/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στις υποθέσεις των κύριων δικών

Marc Jacob (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics (C-421/16)

κατά

Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Marc Lassus (C-421/16)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 8 της οδηγίας 90/434/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας, και όπως προσαρμόστηκε με την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 1ης Ιανουαρίου 1995, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους, βάσει της οποίας η προκύπτουσα από πράξη ανταλλαγής τίτλων υπεραξία βεβαιώνεται κατά την πράξη αυτή, αλλά η φορολόγησή της αναβάλλεται έως το έτος κατά το οποίο επέρχεται το γεγονός που αίρει την αναβολή φορολόγησως, εν προκειμένω η μεταβίβαση των τίτλων που ελήφθησαν ως αντάλλαγμα.
- 2) Το άρθρο 8 της οδηγίας 90/434, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας, και όπως προσαρμόστηκε με την απόφαση 95/1, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους που προβλέπει φορολόγηση της σχετικής με πράξη ανταλλαγής τίτλων υπεραξίας, η οποία είχε τεθεί υπό καθεστώς αναβολής της φορολόγησως, κατά τη μεταγενέστερη μεταβίβαση των τίτλων που ελήφθησαν ως αντάλλαγμα, παρά το γεγονός ότι η εν λόγω μεταβίβαση δεν υπάγεται στη φορολογική αρμοδιότητα του κράτους μέλους αυτού.

- 3) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, σε περίπτωση που η μεταγενέστερη μεταβίβαση τίτλων ληφθέντων ως αντάλλαγμα δεν υπάγεται στη φορολογική δικαιοδοσία του κράτους μέλους αυτού, προβλέπει τη φορολόγηση της υπεραξίας που τέθηκε σε καθεστώς αναβολής της φορολογήσεως κατά τη μεταβίβαση αυτή, χωρίς να λαμβάνει υπόψη ενδεχόμενη απομείωση που σημειώθηκε κατά την εν λόγω μεταβίβαση, ενώ λαμβάνεται υπόψη τέτοια απομείωση όταν ο φορολογούμενος κάτοχος τίτλων έχει τη φορολογική κατοικία του στο εν λόγω κράτος μέλος κατά την ημερομηνία της προμηθεύσιμης μεταβίβασεως. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίσουν τους όρους σχετικά με την αφαίρεση και τον υπολογισμό της απομείωσης αυτής, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και ειδικότερα, εν προκειμένω, με την ελευθερία εγκαταστάσεως.

(¹) EE C 305 της 22.8.2016.
EE C 392 της 24.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christian Picart κατά Ministre des Finances et des Comptes publics

(Υπόθεση C-355/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Άμεση φορολογία — Μεταφορά του τόπου κατοικίας από κράτος μέλος στην Ελβετία — Φορολόγηση λανθανουσών υπεραξιών σχετικών με σημαντικές συμμετοχές στο κεφάλαιο εταιριών εγκατεστημένων στο κράτος μέλος καταγωγής επ' ευκαιρία μιας τέτοιας μεταφοράς — Πεδίο εφαρμογής της Συμφωνίας)

(2018/C 166/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christian Picart

κατά

Ministre des Finances et des Comptes publics

Διατακτικό

Σε περίπτωση κατά την οποία μια κατάσταση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν εμπίπτει στο *ratione personae* πεδίο εφαρμογής της έννοιας των «ελεύθερων επαγγελματιών», κατά τη Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η οποία υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, οι διατάξεις της συμφωνίας πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε νομοθετική ρύθμιση κράτους που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία αυτή, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία, οσάκις ένα φυσικό πρόσωπο μεταφέρει την κατοικία του από το κράτος αυτό σε άλλο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος στην εν λόγω συμφωνία, διατηρώντας ταυτοχρόνως την οικονομική δραστηριότητά του στο πρώτο από τα δύο αυτά κράτη, χωρίς να μεταβαίνει καθημερινώς, ή τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα, από τον τόπο της οικονομικής δραστηριότητάς του στον τόπο κατοικίας του, προβλέπει την άμεση φορολόγηση των λανθανουσών υπεραξιών των σχετικών με σημαντικές συμμετοχές τις οποίες το πρόσωπο αυτό κατέχει στο κεφάλαιο εταιριών υπαγομένων στο δίκαιο του πρώτου από τα εν λόγω κράτη επ' ευκαιρία αυτής της μεταφοράς κατοικίας και η οποία επιτρέπει την αναστολή της καταβολής του οφειλόμενου φόρου μόνον υπό την προϋπόθεση ότι έχουν συσταθεί εγγυήσεις διασφαλίζουσες την είσπραξη του εν λόγω φόρου, ενώ ένα πρόσωπο το οποίο επίσης κατέχει τέτοιες συμμετοχές, αλλά το οποίο εξακολουθεί να κατοικεί στο έδαφος του πρώτου από τα κράτη αυτά, καταβάλλει τον αναλογούντα φόρο μόνον κατά το χρονικό σημείο της μεταβίβασεως των εν λόγω συμμετοχών.

(¹) EE C 335 της 12.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Μαρτίου 2018 — European Union Copper Task Force κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-384/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/408 — Διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και κατάρτιση καταλόγου ουσιών υποψηφίων προς υποκατάσταση — Καταχώριση στον κατάλογο αυτό της δραστικής ουσίας «ενώσεις χαλκού» — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Κανονιστική πράξη η οποία δεν συνεπάγεται εκτελεστικά μέτρα — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά]

(2018/C 166/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσέουσα: European Union Copper Task Force (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert, I. Moreno Tapia Rivas, abogadas, M. Miserendino, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Lewis και P. Ondrůšek)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη European Union Copper Task Force στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 314 της 29.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) κατά José Blanco Marqués

(Υπόθεση C-431/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 12, 46α έως 46γ — Παροχές της ίδιας φύσεως — Έννοια — Κανόνας που απαγορεύει τη σώρευση — Έννοια — Προϋποθέσεις — Εθνικός κανόνας που προβλέπει συμπλήρωμα συντάξεως ολικής μόνιμης ανικανότητας για τους εργαζομένους που συμπλήρωσαν τουλάχιστον το 55ο έτος — Αναστολή της καταβολής του συμπληρώματος σε περίπτωση εργασίας ή λήψεως συντάξεως γήρατος]

(2018/C 166/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

κατά

José Blanco Marqués

Διατακτικό

- 1) Εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας η καταβολή του συμπληρώματος συντάξεως ολικής μόνιμης ανικανότητας αναστέλλεται κατά το διάστημα στο οποίο ο δικαιούχος της συντάξεως αυτής λαμβάνει σύνταξη γήρατος σε άλλο κράτος μέλος ή στην Ελβετία, συνιστά ρήτρα μείωσης κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, ως έχει μετά την τροποποίησή του από τον κανονισμό (ΕΚ) 592/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008.
- 2) Το άρθρο 46α, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό 118/97, ως έχει μετά την τροποποίησή του από τον κανονισμό 592/2008, έχει την έννοια ότι ο όρος «νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους» πρέπει να ερμηνεύεται ως καλύπτων την ερμηνεία εθνικής νομοθετικής διατάξεως από ανώτατο εθνικό δικαστήριο.
- 3) Συμπλήρωμα συντάξεως ολικής μόνιμης ανικανότητας, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο χορηγείται σε εργαζόμενο βάσει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους και σύνταξη γήρατος που λαμβάνει ο ίδιος εργαζόμενος στην Ελβετία πρέπει να θεωρούνται ως παροχές της ίδιας φύσεως κατά την έννοια του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό 118/97, ως έχει μετά την τροποποίησή του από τον κανονισμό 592/2008.
- 4) Το άρθρο 46β, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό 118/97, ως έχει μετά την τροποποίησή του από τον κανονισμό 592/2008, έχει την έννοια ότι εθνικός κανόνας περί αποκλεισμού της σωρεύσεως, όπως αυτός που απορρέει από το άρθρο 6 του Decreto 1646/1972 para la aplicación de la ley 24/1972, de 21 de junio, en materia de prestaciones del Régimen General de la Seguridad Social (διατάγματος 1646/1972 για την εφαρμογή του νόμου 24/1972, της 21ης Ιουνίου 1972, όσον αφορά τις παροχές του γενικού καθεστώτος κοινωνικής ασφάλισης), της 23ης Ιουνίου 1972, δεν έχει εφαρμογή σε παροχή που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, του εν λόγω κανονισμού όταν η παροχή αυτή δεν απαριθμείται στο παράρτημα IV, μέρος Δ, του ίδιου κανονισμού.

⁽¹⁾ EE C 402 της 31.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του High Court (Irlande) (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy κατά An Bord Pleanála, Minister for Communications, Climate and Environment, Irlande, Attorney General

(Υπόθεση C-470/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Δικαίωμα των μελών του ενδιαφερόμενου κοινού να ασκήσουν προσφυγή — Προσφυγή που ασκήθηκε πρόωρα — Έννοιες του μη απαγορευτικού κόστους και των αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στις διατάξεις της οδηγίας περί συμμετοχής του κοινού — Δυνατότητα εφαρμογής της Συμβάσεως του 'Ωρχους)

(2018/C 166/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Irlande)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy

κατά

An Bord Pleanála, Minister for Communications, Climate and Environment, Irlande, Attorney General

παρισταμένης της: EirGrid plc

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, έχει την έννοια ότι η απαίτηση να μην έχουν απαγορευτικό κόστος ορισμένες ένδικες διαδικασίες έχει εφαρμογή σε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας κρίνεται εάν μπορεί να επιτραπεί η άσκηση προσφυγής κατά τη διάρκεια διαδικασίας χορηγήσεως άδειας χωροθετήσεως, και τούτο κατά μείζονα λόγο όταν το κράτος μέλος αυτό δεν έχει καθορίσει σε ποιο στάδιο μπορεί να ασκηθεί προσφυγή.
- 2) Οσάκις ο προσφεύγων προβάλλει συγχρόνως ισχυρισμούς που αντλούνται από παράβαση των κανόνων περί συμμετοχής του κοινού σε διαδικασία λήψεως αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα και ισχυρισμούς που αντλούνται από παράβαση άλλων κανόνων, η απαίτηση να μην έχουν απαγορευτικό κόστος ορισμένες ένδικες διαδικασίες η οποία προβλέπεται στο άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/92 έχει εφαρμογή μόνο στα δικαστικά έξοδα που αφορούν το μέρος της προσφυγής που στηρίζεται στην παράβαση των κανόνων περί συμμετοχής του κοινού.
- 3) Το άρθρο 9, παράγραφοι 3 και 4, της Συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, που υπογράφηκε στο Όρχους στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, έχει την έννοια ότι, για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική ένδικη προστασία στους τομείς που διέπονται από το δικαίο περιβάλλοντος της Ένωσης, η απαίτηση να μην έχουν απαγορευτικό κόστος ορισμένες ένδικες διαδικασίες έχει εφαρμογή στο μέρος της προσφυγής που δεν θα καλυπτόταν από την εν λόγω απαίτηση, όπως αυτή προσδιορίστηκε, σύμφωνα με την οδηγία 2011/92, στην απάντηση που δόθηκε στο δεύτερο ερώτημα, στον βαθμό που ο προσφεύγων επιδιώκει με τον τρόπο αυτόν να διασφαλίσει την τήρηση του εθνικού δικαίου περιβάλλοντος. Οι διατάξεις αυτές δεν έχουν άμεσο αποτέλεσμα, αλλά εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να ερμηνεύσει το εθνικό δικονομικό δικαίο έτσι ώστε να συμφωνεί, στο μέτρο του δυνατού, με τις εν λόγω διατάξεις.
- 4) Το κράτος μέλος δεν μπορεί να παρεκκλίνει από την απαίτηση να μην έχουν απαγορευτικό κόστος ορισμένες ένδικες διαδικασίες, η οποία επιβάλλεται από τη Σύμβαση σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα και από το άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/92, στην περίπτωση που η άσκηση της προσφυγής κριθεί άσκοπη ή ακόβουλη ή στην περίπτωση που δεν υπάρχει σύνδεσμος μεταξύ της φερόμενης παραβάσεως του εθνικού δικαίου περιβάλλοντος και της βλάβης που υπέστη το περιβάλλον.

(¹) EE C 428 της 21.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Georg Stollwitzer κατά ÖBB Personenverkehr AG

(Υπόθεση C-482/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 21, παράγραφος 1 — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρα 2, 6 και 16 — Ημερομηνία αναφοράς για τη μισθολογική προαγωγή — Εισάγουσα δυσμενή διάκριση νομοθεσία κράτους μέλους που αποκλείει την προσμέτρηση, για τον καθορισμό των αποδοχών, περιόδων απασχολήσεως που πραγματοποιήθηκαν πριν από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας — Κατάργηση των διατάξεων που αντιβαίνουν στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2018/C 166/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Innsbruck

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Georg Stollwitzer

κατά

ÖBB Personenverkehr AG

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και τα άρθρα 2, 6 και 16 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία, προκειμένου να θέσει τέλος σε διάκριση λόγω ηλικίας, που προέκυψε λόγω της εφαρμογής εθνικής νομοθεσίας με την οποία προσμετρώνταν, για τους σκοπούς της μισθολογικής κατατάξεως των εργαζομένων μιας επιχειρήσεως, μόνο οι περίοδοι απασχολήσεως που πραγματοποιήθηκαν μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας, καταργεί, αναδρομικά και για όλους τους εργαζομένους αυτούς, το ηλικιακό αυτό όριο, αλλά δεν επιτρέπει να προσμετράται παρά μόνον η εμπειρία που αποκτήθηκε σε επιχειρήσεις του ίδιου οικονομικού τομέα.

(¹) EE C 428 της 21.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Volkswagen AG κατά Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Υπόθεση C-533/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 167 έως 171 — Δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ — Δικαίωμα επιστροφής του ΦΠΑ σε υποκείμενους στον φόρο μη εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής — Άρθρο 178, στοιχείο α' — Τρόπος άσκησης του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ — Οδηγία 2008/9/ΕΚ — Τρόπος επιστροφής του ΦΠΑ — Αποσβεστική προθεσμία — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — ΦΠΑ καταβληθείς και χρεωθείς μετά πάροδο πολλών ετών από την παράδοση των επίμαχων αγαθών — Άρνηση αναγνώρισης του δικαιώματος επιστροφής λόγω παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας η οποία άρχισε από την ημερομηνία παράδοσης των αγαθών]

(2018/C 166/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Volkswagen AG

Εφεσίβλητη: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας, υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη υπό τις οποίες ο φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) χρεώθηκε στον υποκείμενο στον φόρο και καταβλήθηκε από αυτόν μετά πάροδο πολλών ετών από την παράδοση των επίμαχων αγαθών, δεν αναγνωρίζεται το δικαίωμα επιστροφής του ΦΠΑ, με την αιτιολογία ότι η αποσβεστική προθεσμία που προβλέπεται στην εν λόγω ρύθμιση για την άσκηση του δικαιώματος αυτού είχε αρχίσει από την ημερομηνία της παράδοσης και είχε παρέλθει πριν από την υποβολή της αίτησης επιστροφής.

(¹) EE C 22 της 23.01.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Μαρτίου 2018 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Garlsson Real Estate SA, υπό εκκαθάριση, Stefano Ricucci, Magiste International SA κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Υπόθεση C-537/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/6/ΕΚ — Χειραγώγηση της αγοράς — Κυρώσεις — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα διοικητική κύρωση και ποινική κύρωση για τα ίδια πραγματικά περιστατικά — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή *ne bis in idem* — Ποινικός χαρακτήρας της διοικητικής κυρώσεως — Υπαρξη μίας και της αυτής παραβάσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 1 — Περιορισμοί στην αρχή *ne bis in idem* — Προϋποθέσεις)

(2018/C 166/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Garlsson Real Estate SA, υπό εκκαθάριση, Stefano Ricucci, Magiste International SA

κατά

Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την εξακολούθηση διαδικασίας επιβολής διοικητικού προστίμου ποινικού χαρακτήρα λόγω παράνομων ενεργειών που συνιστούν χειραγώγηση της αγοράς κατά προσώπου εις βάρος του οποίου υπάρχει ήδη αμετάκλητη ποινική καταδίκη, στον βαθμό που η καταδίκη αυτή μπορεί, λαμβανομένης υπόψη της ζημίας που προκλήθηκε στην κοινωνία από τη διαπραχθείσα παράβαση, να καταστείλει αυτήν την παράβαση κατά τρόπο αποτελεσματικό, αναλογικό και αποτρεπτικό.
- 2) Η αρχή *ne bis in idem* που κατοχυρώνεται στο άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης απονέμει στους ιδιώτες ένα απευθείας εφαρμοστέο δικαίωμα στο πλαίσιο διαφοράς όπως αυτή της κύριας δίκης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — J. Klein Schiphorst κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Υπόθεση C-551/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας — Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρα 7, 63 και 64 — Παροχές ανεργίας — Άνεργος που μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος — Διατήρηση του δικαιώματος λήψεως παροχών — Διάρκεια]

(2018/C 166/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

J. Klein Schiphorst

κατά

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Διατακτικό

Το άρθρο 64, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνικό μέτρο, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο επιβάλλει στον αρμόδιο φορέα να απορρίπτει κατά κανόνα κάθε αίτηση παρατάσεως της περιόδου εξαγωγής παροχών ανεργίας πέραν των τριών μηνών, εκτός εάν ο εν λόγω φορέας εκτιμά ότι η απόρριψη της αιτήσεως αυτής θα κατέληγε σε παράλογο αποτέλεσμα.

(¹) ΕΕ C 30 της 30.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Astellas Pharma GmbH κατά Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

(Υπόθεση C-557/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Άρθρα 28 και 29 — Αποκεντρωμένη διαδικασία χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας για τη διάθεση φαρμάκου στην αγορά — Άρθρο 10 — Γενόσημο φάρμακο — Περίοδος προστασίας των δεδομένων του φαρμάκου αναφοράς — Εξουσία των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών να προσδιορίζουν τον χρόνο ενάρξεως της περιόδου προστασίας — Αρμοδιότητα των δικαστηρίων των ενδιαφερομένων κρατών μελών να ελέγχουν τον προσδιορισμό του χρόνου ενάρξεως της περιόδου προστασίας — Αποτελεσματική δικαστική προστασία — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47)

(2018/C 166/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Astellas Pharma GmbH

παρισταμένων των: Helm AG, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Διατακτικό

1) Το άρθρο 28 και το άρθρο 29, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο αποκεντρωμένης διαδικασίας χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας για τη διάθεση στην αγορά ενός γενόσημου φαρμάκου, η αρμόδια αρχή κράτους μέλους το οποίο αφορά η διαδικασία αυτή δεν μπορεί να προσδιορίσει η ίδια τον χρόνο ενάρξεως της περιόδου προστασίας των δεδομένων του φαρμάκου αναφοράς στο πλαίσιο της, δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 5, της οδηγίας αυτής, εκδόσεως της αποφάσεώς της σχετικά με τη διάθεση στην αγορά του εν λόγω γενόσημου φαρμάκου εντός του κράτους μέλους αυτού.

- 2) Το άρθρο 10 της οδηγίας 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους το οποίο αφορά μια αποκεντρωμένη διαδικασία χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας για τη διάθεση στην αγορά, επιλαμβανόμενο προσφυγής ασκούμενης από τον δικαιούχο της άδειας κυκλοφορίας για τη διάθεση στην αγορά του φαρμάκου αναφοράς κατά της αποφάσεως που αφορά άδεια κυκλοφορίας για τη διάθεση στην αγορά γενόσημου φαρμάκου εντός του κράτους μέλους αυτού την οποία έχει εκδώσει η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους, είναι αρμόδιο να ελέγξει τον προσδιορισμό του χρόνου ενάρξεως της περιόδου προστασίας των δεδομένων του φαρμάκου αναφοράς. Αντιθέτως, το δικαστήριο αυτό δεν είναι αρμόδιο να εξακριβώσει αν η αρχική άδεια κυκλοφορίας για τη διάθεση στην αγορά του φαρμάκου αναφοράς η οποία είχε χορηγηθεί εντός άλλου κράτους μέλους χορηγήθηκε σύμφωνα με την οδηγία αυτή.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2018 [αίτηση του Amtsgericht Nürtingen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Faiz Rasool

(Υπόθεση C-568/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες πληρωμών — Οδηγία 2007/64/ΕΚ — Άρθρο 3, στοιχεία ε' και ιε' — Άρθρο 4, σημείο 3 — Παράρτημα — Σημείο 2 — Πεδίο εφαρμογής — Εκμετάλλευση τερματικών πολλαπλών χρήσεων που παρέχουν δυνατότητα αναλήψεως μετρητών σε αίθουσες τυχηρών παιγνίων — Συνεπής χαρακτήρας της πρακτικής ποινικής καταστολής την οποία εφαρμόζουν οι εθνικές αρχές — Δήμωση των ποσών που αποκτήθηκαν με αξιόποινη πράξη — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 17)

(2018/C 166/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Nürtingen

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Faiz Rasool

παρισταμένης της: Rasool Entertainment GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 4, σημείο 3, της οδηγίας 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ, σε συνδυασμό με το σημείο 2 του παραρτήματος της οδηγίας αυτής, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υπηρεσία αναλήψεως μετρητών την οποία παρέχει στους πελάτες του φορέας εκμεταλλεύσεως αίθουσών παιγνίων μέσω εγκατεστημένων στις εν λόγω αίθουσες τερματικών πολλαπλών χρήσεων δεν συνιστά «υπηρεσία πληρωμών», κατά την έννοια της ως άνω οδηγίας, όταν ο εν λόγω φορέας εκμεταλλεύσεως δεν διενεργεί καμία πράξη στους λογαριασμούς πληρωμών των εν λόγω πελατών, οι δε δραστηριότητες που ασκεί στο πλαίσιο αυτό περιορίζονται στο να καθιστά διαθέσιμα και να εφοδιάζει με μετρητά τα τερματικά αυτά.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-575/16) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Συμβολαιογράφοι — Προϋπόθεση ιθαγένειας — Άρθρο 51 ΣΛΕΕ — Συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας)

(2018/C 166/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και K. Walkerová)

Καθή: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil και A. Kasalická)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Τσεχική Δημοκρατία, επιβάλλοντας προϋπόθεση ιθαγένειας για την πρόσβαση στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου, παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 49 ΣΛΕΕ.
- 2) Καταδικάζει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Μαρτίου 2018 [αιτήσεις του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Enzo Di Puma κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) κατά Antonio Zecca (C-597/16)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-596/16 και C-597/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/6/ΕΚ — Πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες — Κυρώσεις — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα διοικητική κύρωση και ποινική κύρωση για τα ίδια πραγματικά περιστατικά — Ισχύς του δεδουλευμένου αμετάκλητης αποφάσεως ποινικού δικαστηρίου επί της διοικητικής διαδικασίας — Αμετάκλητη αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου με την οποία παύουν οι διώξεις για πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες — Αποτελεσματικότητα των κυρώσεων — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή *ne bis in idem* — Ποινικός χαρακτήρας της διοικητικής κυρώσεως — Ύπαρξη μίας και της αυτής παραβάσεως — Άρθρο 52, παράγραφος 1 — Περιορισμοί στην αρχή *ne bis in idem* — Προϋποθέσεις)

(2018/C 166/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Enzo Di Puma (C-596/16), Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-597/16)

κατά

Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16), Antonio Zecca (C-597/16)

Διατακτικό

Το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς), υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντίκειται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία δεν μπορεί να εξακολουθήσει διαδικασία για την επιβολή διοικητικού προστίμου ποινικού χαρακτήρα κατόπιν αμετάκλητης αδιωκτικής αποφάσεως ποινικού δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται ότι τα δυνάμενα να στοιχειοθετήσουν παράβαση της νομοθεσίας περί των πράξεων που προϋποθέτουν την κατοχή εμπιστευτικών πληροφοριών, βάσει των οποίων είχε επίσης κινηθεί η διαδικασία αυτή, δεν αποδείχθηκαν.

(¹) ΕΕ C 63 της 27.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Cali Esprou SRL κατά Administrația Fondului pentru Mediu

(Υπόθεση C-104/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 94/62/ΕΚ — Συσκευασίες και απορρίμματα συσκευασίας — Ανάκτηση και ανακύκλωση των απορριμμάτων — Εισφορά σε εθνικό περιβαλλοντικό ταμείο — Διάθεση συσκευασμένων προϊόντων και συσκευασιών στην εγχώρια αγορά, χωρίς παρέμβαση στα εν λόγω προϊόντα ή συσκευασίες — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Ιδιότητα του ρυπαίνοντος)

(2018/C 166/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Pitești

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Cali Esprou SRL

κατά

Administrația Fondului pentru Mediu

Διατακτικό

Το άρθρο 15 της οδηγίας 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, και η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» την οποία αυτό θέτει σε εφαρμογή δεν αντίκειται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιβάλλει εισφορά σε οικονομικό παράγοντα που δεν παρεμβαίνει στις συσκευασίες που διαθέτει στην αγορά, το ύψος της οποίας υπολογίζεται σε συνάρτηση με τη διαφορά βάρους μεταξύ, αφενός, της ποσότητας των απορριμμάτων συσκευασίας που αντιστοιχεί στους ελάχιστους στόχους για την ανάκτηση ενέργειας και την ανάκτηση μέσω ανακύκλωσης και, αφετέρου, της ποσότητας των απορριμμάτων συσκευασίας που ανακτώνται ή ανακυκλώνονται πραγματικά.

(¹) ΕΕ C 168 της 29.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2018 [αιτήσεις του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dănuț Podilă κ.λπ. κατά Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători «CFR Călători» SA București (C-133/17), Costel Nicușor Mucea κατά SMDA Mureș Insolvency SPRL, ενεργούσας υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii (C-134/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-133/17 και C-134/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 89/391/ΕΟΚ — Ασφάλεια και υγεία των εργαζομένων κατά την εργασία — Χαρακτηρισμός ορισμένων χώρων εργασίας ως χώρων στους οποίους οι εργαζόμενοι εκτίθενται σε ιδιαίτερες ή ειδικές συνθήκες — Εκτίμηση των υφισταμένων κατά την εργασία κινδύνων για την ασφάλεια και την υγεία — Υποχρεώσεις του εργοδότη)

(2018/C 166/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dănuț Podilă, Vasile Oniță, Dumitru Cornel Bara, Gheorghe Podilă, Alexandru Daniel Coneru, Mihai Călin Junc, Dănuț Bungău, Francisc Chudi, Ioan Iancu, Ionel Negruț, Dan Florin Roxin (C-133/17), Costel Nicușor Mucea (C-134/17)

κατά

Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători «CFR Călători» SA București (C-133/17), SMDA Mureș Insolvency SPRL, ενεργούσας υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii (C-134/17)

Διατακτικό

Το άρθρο 114, παράγραφος 3, και τα άρθρα 151 και 153 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτιώσεως της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία, έχουν την έννοια ότι δεν εφαρμόζονται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία θεσπίζει αυστηρές προθεσμίες και διαδικασίες οι οποίες δεν επιτρέπουν στα εθνικά δικαστήρια να ελέγξουν ή να προβούν σε κατάταξη των καθηκόντων των εργαζομένων σε διαφορετικές ομάδες κινδύνων, κατάταξη βάσει της οποίας υπολογίζονται οι συντάξεις γήρατος των εν λόγω εργαζομένων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 202 της 26.6.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Commissione tributaria provinciale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Luigi Bisignani κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma

(Υπόθεση C-125/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 64 και 65 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2011/16/ΕΕ — Διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας — Μεταφορά κεφαλαίων προς το Κράτος της Πόλης του Βατικανού — Υποχρέωση δηλώσεως της μεταφοράς κεφαλαίων από ή προς την αλλοδαπή — Κατάργηση)

(2018/C 166/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Luigi Bisignani

Καθή: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale 1 di Roma

Διατακτικό

Το άρθρο 64, παράγραφος 1, και το άρθρο 65, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία καταργεί οριστικά το αδίκημα της μη δηλώσεως της μεταφοράς κεφαλαίων στην αλλοδαπή.

(¹) ΕΕ C 213 της 3.7.2017.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Justice de Paix du canton de Visé (Βέλγιο) στις 30 Ιανουαρίου 2018 — Michel Schyns κατά Belfius Banque SA

(Υπόθεση C-58/18)

(2018/C 166/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Justice de Paix du canton de Visé

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Michel Schyns

Εναγομένη: Belfius Banque SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Αντιβαίνει στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της οδηγίας 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης (¹), καθόσον σκοπός του άρθρου αυτού είναι να μπορεί ο καταναλωτής να αξιολογήσει αν η προτεινόμενη σύμβαση πιστώσεως προσαρμόζεται στις ανάγκες του και στην οικονομική κατάστασή του, το γράμμα του άρθρου 15, πρώτο εδάφιο, του loi sur le crédit à la consommation (νόμου περί καταναλωτικής πίστωσης) [το οποίο καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε πλέον με το άρθρο VII.75 του Code de droit économique (κώδικα οικονομικού δικαίου)], καθόσον προβλέπει ότι ο πιστωτικός φορέας και ο μεσίτης πιστώσεων οφείλουν να αναζητούν, στο πλαίσιο των συμβάσεων πιστώσεων που προσφέρουν συνήθως ή στις οποίες παρεμβαίνουν συνήθως, το καταλληλότερο είδος και ύψος πιστώσεως, λαμβανομένων υπόψη της οικονομικής καταστάσεως του καταναλωτή κατά τη σύναψη της συμβάσεως και του σκοπού της πιστώσεως, στο μέτρο που η διάταξη αυτή θεσπίζει, για τον πιστωτικό φορέα ή τον μεσίτη πιστώσεως, γενική υποχρέωση αναζητήσεως της καταλληλότερης για τον καταναλωτή πιστώσεως η οποία δεν περιέχεται στο γράμμα της προαναφερθείσας οδηγίας;
- β) Αντιβαίνει στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της οδηγίας 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης, καθόσον σκοπός του άρθρου αυτού είναι να μπορεί ο καταναλωτής να αξιολογήσει αν η προτεινόμενη σύμβαση πιστώσεως προσαρμόζεται στις ανάγκες του και στην οικονομική κατάστασή του, το γράμμα του άρθρου 15, δεύτερο εδάφιο, του loi sur le crédit à la consommation (νόμου περί καταναλωτικής πίστωσης) [το οποίο καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε πλέον με το άρθρο VII.77, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του code de droit économique (κώδικα οικονομικού δικαίου)], καθόσον προβλέπει ότι ο πιστωτικός φορέας δύναται να συνάψει σύμβαση πιστώσεως μόνον εάν, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών που διαθέτει ή θα έπρεπε να διαθέτει, ιδίως βάσει της έρευνας στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 9 του loi relative à la Centrale des crédits aux particuliers (νόμου περί μητρώου πιστώσεων προς ιδιώτες), της 10ης Αυγούστου 2001, και βάσει των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 10, εκτιμά εύλογα ότι ο καταναλωτής θα είναι σε θέση να τηρήσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση, στο μέτρο που η διάταξη αυτή έχει ως συνέπεια να πρέπει ο ίδιος ο πιστωτικός φορέας να αποφαίνεται για τη σκοπιμότητα της ενδεχόμενης συνάψεως της συμβάσεως πιστώσεως αντί του καταναλωτή;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει η οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης, την έννοια ότι επιβάλλει πάντοτε στον πιστωτικό φορέα και στον μεσίτη πιστώσεων να εκτιμούν, αντί του καταναλωτή, τη σκοπιμότητα της ενδεχόμενης συνάψεως της συμβάσεως πιστώσεως;

(¹) Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) την 1η Φεβρουαρίου 2018 — Vitali SpA κατά Autostrade per l'Italia SpA

(Υπόθεση C-63/18)

(2018/C 166/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vitali SpA

Καθή: Autostrade per l'Italia SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στις κατά τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ αρχές της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, στο άρθρο 71 της οδηγίας 2014/24 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 (¹), το οποίο δεν προβλέπει ποσοτικούς περιορισμούς για τις υπεργολαβίες, και στην κατά το δίκαιο της Ένωσης αρχή της αναλογικότητας η εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, όπως η ιταλική ρύθμιση που περιλαμβάνεται στο άρθρο 105, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, του νομοθετικού διατάγματος 50 της 18ης Απριλίου 2016, κατά την οποία η υπεργολαβία δεν μπορεί να υπερβεί το 30 % του συνολικού ποσού της συμβάσεως έργου, υπηρεσιών ή προμηθειών;

(¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Φεβρουαρίου 2018 — Idi Srl κατά Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Υπόθεση C-101/18)

(2018/C 166/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Idi Srl

Αναρρεσίβλητη: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι συμβατό με το άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2004/18/EK, της 31ης Μαρτίου 2004 ⁽¹⁾, να θεωρηθεί ότι «έχει κινηθεί διαδικασία» απλώς και μόνο λόγω της υποβολής, από τον οφειλέτη προς το αρμόδιο δικαστήριο, αιτήσεως υπαγωγής στην προπρωχευτική διαδικασία εξυγίανσεως;
- 2) Είναι συμβατό με την προαναφερθείσα κοινοτική ρύθμιση να θεωρηθεί η ομολογία του οφειλέτη ότι βρίσκεται σε κατάσταση αφερεγγυότητας και επιθυμεί να υποβάλει αίτηση «εν λευκώ» υπαγωγής στην προπρωχευτική διαδικασία εξυγίανσεως (τα χαρακτηριστικά της οποίας διευκρινίζονται ανωτέρω) λόγος αποκλεισμού από τη διαδικασία αναθέσεως δημόσιας συμβάσεως, ερμηνευομένης ευρέως της εκφράσεως «έχει κινηθεί διαδικασία» η οποία περιέχεται στην κοινοτική ρύθμιση (άρθρο 45 της οδηγίας) και στην εθνική ρύθμιση (άρθρο 38 του νομοθετικού διατάγματος 163-2006);

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (EE L 134, σ. 114).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal administratif de Montreuil (Γαλλία)
στις 20 Φεβρουαρίου 2018 — Sea Chefs Cruise Services GmbH κατά Ministre de l'Action et des
Comptes publics**

(Υπόθεση C-133/18)

(2018/C 166/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif de Montreuil

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Καθού: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει οι διατάξεις του άρθρου 20, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/9/EK του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008 ⁽¹⁾, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι θεσπίζουν κανόνα αποσβεστικής προθεσμίας που συνεπάγεται ότι υποκείμενος στον φόρο ενός κράτους μέλους ο οποίος ζητεί την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας σε κράτος μέλος στο οποίο δεν είναι εγκατεστημένος δεν δύναται να τακτοποιήσει την αίτησή του επιστροφής του φόρου ενώπιον του φορολογικού δικαστή αν δεν τηρήσε την προθεσμία απαντήσεως σε αίτηση παροχής πληροφοριών η οποία απευθύνθηκε από τη διοίκηση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου ή, αντιθέτως, υπό την έννοια ότι ο συγκεκριμένος υποκείμενος στον φόρο δύναται στο πλαίσιο του δικαιώματος προσφυγής το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 23 της οδηγίας και σύμφωνα με τις αρχές της ουδετερότητας και αναλογικότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας, να τακτοποιήσει την αίτησή του ενώπιον του φορολογικού δικαστή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/9/EK του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας, που προβλέπεται στην οδηγία 2006/112/EK, σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής αλλά εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος (EE L 44, σ. 23).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 22 Φεβρουαρίου 2018 — Skatteministeriet κατά Estron A/S

(Υπόθεση C-138/18)

(2018/C 166/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Skatteministeriet

Καθή: Estron A/S

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η σημείωση 2, στοιχείο α', του κεφαλαίου 90 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τον πρώτο και τον έκτο γενικό κανόνα για την ερμηνεία της ΣΟ, την έννοια ότι τα «μέρη και εξαρτήματα που αποτελούν είδη που περιλαμβάνονται σε οποιαδήποτε από τις κλάσεις του κεφαλαίου αυτού ή των κεφαλαίων 84, 85 ή 91» αφορούν τα εμπορεύματα στις τετραψήφιες κλάσεις των κεφαλαίων αυτών ή έχει η εν λόγω σημείωση την έννοια ότι αφορά επίσης το κείμενο των διακρίσεων των κλάσεων (τα πρώτα έξι ψηφία) των κεφαλαίων 84, 85, 90 και 91;
- 2) Πρέπει τεμάχια συνδέσεως όπως τα επίμαχα στην υπό κρίση υπόθεση να καταταγούν στη διάκριση 8544 42 90 της ΣΟ, στη διάκριση 9021 40 00 της ΣΟ ή στη διάκριση 9021 90 10 της ΣΟ;
- 3) Πρέπει η σημείωση 1, στοιχείο β', του τμήματος XVI να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, εάν ένα εμπόρευμα εμπίπτει στο κεφάλαιο 90, δεν μπορεί να εμπίπτει επίσης στα κεφάλαια 84 και 85;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Almería (Ισπανία) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 — Banco Mare Nostrum S.A. κατά Ignacio Jesús Berenguel Nieto και Carmen Sonia Salinas López

(Υπόθεση C-147/18)

(2018/C 166/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Almería

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Banco Mare Nostrum, S.A.

Εφεσίβλητοι: Ignacio Jesús Berenguel Nieto και Carmen Sonia Salinas López

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμποδίζει η διαπίστωση, με δικαστική απόφαση, της μη δεσμευτικότητας καταχρηστικής ρήτηρας, κατά την έννοια της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτηρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, την εφαρμογή όλων των αποτελεσμάτων που έχουν αναγνωρισθεί με την απόφαση [του Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Gutiérrez Naranjo κ.λπ., C-154/15, C-307/15 και C-308/15];

- 2) Επηρεάζουν, περιορίζουν ή εμποδίζουν οι αρχές της διαθέσεως του αντικειμένου της δίκης, της συζήτησεως, του ουσιαστικού δεδουλευμένου και της απαγορεύσεως της *reformatio in peius* την εφαρμογή των περί επιστροφής αποτελεσμάτων της διαπιστώσεως της καταχρηστικότητας μιας ρήτηρας κατά την έννοια της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτηρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές;
- 3) Περιορίζονται οι αρμοδιότητες του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου λόγω του ότι η πρωτοβάθμια απόφαση περιόρισε τα αποτελέσματα της διαπιστώσεως της καταχρηστικότητας, πλην όμως δεν προσβλήθηκε με έφεση από τον καταναλωτή, αλλά μόνο από τον θεσπίσαντα τη ρήτρα επαγγελματία με σκοπό την άρνηση της καταχρηστικότητας της ρήτηρας ή οποιωνδήποτε αποτελεσμάτων της τυχόν διαπιστώσεως της καταχρηστικότητας;
- 4) Περιλαμβάνουν οι αρμοδιότητες του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου τη δυνατότητα να εφαρμόσει όλες τις συνέπειες τις οποίες προβλέπει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, και η νομολογία που έχει ερμηνεύσει [την οδηγία αυτή], ακόμη και στην περίπτωση που ο καταναλωτής δεν ζήτησε αρχικώς, στο πλαίσιο της αγωγής του, την εφαρμογή του συνόλου των συνεπειών που απορρέουν από τη διαπίστωση της καταχρηστικότητας της επίμαχης ρήτηρας;

(¹) EE L 95 της 21.4.1993.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το The Labour Court (Ιρλανδία) στις
27 Φεβρουαρίου 2018 — Tomás Horgan, Claire Keegan κατά Minister for Education & Skills, Minister
for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ιρλανδίας και Attorney General**

(Υπόθεση C-154/18)

(2018/C 166/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

The Labour Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Tomás Horgan, Claire Keegan

Εφεσίβλητοι: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ιρλανδία και Attorney General

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έμμεση διάκριση λόγω ηλικίας, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ (¹) για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, η θέσπιση από κράτος μέλος, υπό την ιδιότητά του ως εργοδότη, χαμηλότερου μισθολογίου για τους νεοεισερχόμενους στο επάγγελμα του δασκάλου ενώ μένουν αμετάβλητες οι αποδοχές των ήδη υπηρετούντων δασκάλων, όταν:
  - α) τόσο το αναθεωρημένο όσο και το παλαιότερο μισθολόγιο αφορούν όλους τους δασκάλους των αντίστοιχων κατηγοριών, ανεξαρτήτως της ηλικίας τους·
  - β) στο χρονικό σημείο στο οποίο προσλήφθηκαν και εντάχθηκαν στο αντίστοιχο μισθολόγιο, δεν υπήρχε διαφορά ηλικιακού προφίλ μεταξύ εκείνων που ανήκουν στην ομάδα με τις υψηλότερες αποδοχές και εκείνων που ανήκουν στην ομάδα με τις χαμηλότερες αποδοχές·
  - γ) η θέσπιση του αναθεωρημένου μισθολογίου είχε ως αποτέλεσμα σημαντική διαφοροποίηση των αποδοχών των δύο ομάδων δασκάλων που παρέχουν εργασία ίσης αξίας·
  - δ) ο μέσος όρος ηλικίας όσων εντάχθηκαν στο χαμηλότερο μισθολόγιο είναι χαμηλότερος από τον μέσο όρο ηλικίας όσων είναι ενταγμένοι στο παλαιότερο μισθολόγιο·

- ε) στο χρονικό σημείο στο οποίο θεσπίστηκε το χαμηλότερο μισθολόγιο, τα κρατικά στατιστικά στοιχεία έδειχναν ότι το 70 % των διορισμένων δασκάλων ήταν ηλικίας μέχρι και 25 ετών και αναγνωρίστηκε ότι αυτό είναι το σύνθηδες ηλικιακό προφίλ των νεοπροσλαμβανόμενων δασκάλων του εθνικού δημοτικού σχολείου σε οποιοδήποτε έτος· και
- στ) οι δάσκαλοι του εθνικού δημοτικού σχολείου που εισήλθαν στο επάγγελμα το 2011 και εξής υφίστανται σαφές οικονομικό μειονέκτημα σε σύγκριση με τους συναδέλφους τους που διορίστηκαν πριν από το 2011;
- 2) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, μπορεί η θέσπιση του χαμηλότερου μισθολογίου να δικαιολογηθεί αντικειμενικά από την ανάγκη να επιτευχθεί μεσοπρόθεσμη έως μακροπρόθεσμη διαρθρωτική μείωση του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των δημοσιονομικών περιορισμών που αντιμετώπιζε το κράτος και/ή της σημασίας της διατηρήσεως καλών συλλογικών εργασιακών σχέσεων με τους ήδη υπηρετούντες δημοσίους υπαλλήλους;
- 3) Θα ήταν διαφορετική η απάντηση στο ερώτημα 2 αν το κράτος μπορούσε να επιτύχει ισοδύναμη εξοικονόμηση μέσω μειώσεως των αποδοχών όλων των δασκάλων κατά σημαντικό μικρότερο ποσό σε σύγκριση με τη μείωση που εφαρμόζεται μόνο στους νεοπροσλαμβανόμενους δασκάλους;
- 4) Θα ήταν διαφορετική η απάντηση στα ερωτήματα 2 ή 3 αν η απόφαση να μην επιβληθούν μειώσεις στο μισθολόγιο που εφαρμόζεται για τους ήδη υπηρετούντες δασκάλους ελήφθη σύμφωνα με συλλογική σύμβαση μεταξύ της κυβέρνησης ως εργοδότη και των συνδικαλιστικών οργανώσεων που εκπροσωπούν τους δημοσίους υπαλλήλους, με την οποία η κυβέρνηση είχε δεσμευθεί να μη μειώσει περαιτέρω τις αποδοχές των ήδη υπηρετούντων δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι είχαν ήδη υποστεί μειώσεις μισθών, και ενόψει των επιπτώσεων στις συλλογικές εργασιακές σχέσεις που θα προέκυπταν από τη μη τήρηση της εν λόγω συμφωνίας, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το νέο μισθολόγιο που θεσπίστηκε το 2011 δεν αποτελούσε μέρος της εν λόγω συλλογικής συμβάσεως;

(¹) ΕΕ 2000, L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Βέλγιο) στις 27 Φεβρουαρίου 2018 — André Moens κατά Ryanair Ltd

(Υπόθεση C-159/18)

(2018/C 166/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: André Moens

Εναγόμενη: Ryanair Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

[Η] αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (¹) [...] έχει ως εξής:

- 1) Εμπίπτει η επίμαχη στην παρούσα διαφορά περίπτωση, δηλαδή η διαρροή βενζίνης σε διάδρομο απογείωσης η οποία επέφερε το κλείσιμό του, στην έννοια «γεγονότα» της σκέψεως 22 της αποφάσεως της 22ας Δεκεμβρίου 2008, Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771), ή στην έννοια «έκτακτες περιστάσεις» της αιτιολογικής σκέψεως 14 του εν λόγω κανονισμού, όπως έχει ερμηνευθεί με την απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2013, McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), ή μήπως ταυτίζονται οι δύο αυτές έννοιες;

- 2) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 την έννοια ότι γεγονός όπως το επίμαχο στην παρούσα διαφορά, δηλαδή η διαρροή βενζίνης σε διάδρομο απογείωσης η οποία επέφερε το κλείσιμό του, πρέπει να θεωρηθεί ως γεγονός που συνδέεται αναπόσπαστα με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του αερομεταφορέα και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εμπύπτον στις «έκτακτες περιστάσεις» οι οποίες μπορούν να απαλλάξουν τον αερομεταφορέα από την υποχρέωση αποζημίωσης των επιβατών σε περίπτωση μεγάλης καθυστέρησης πτήσεως πραγματοποιούμενης με το αεροσκάφος περί του οποίου πρόκειται;
- 3) Εάν γεγονός όπως το επίμαχο στην παρούσα διαφορά, δηλαδή η διαρροή βενζίνης σε διάδρομο απογείωσης η οποία επέφερε το κλείσιμό του, πρέπει να θεωρηθεί ως εμπύπτον στις «έκτακτες περιστάσεις», πρέπει να συναχθεί εκ τούτου ότι πρόκειται, ως προς τον αερομεταφορέα, περί «έκτακτων περιστάσεων» που δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν ακόμη και εάν είχαν ληφθεί όλα τα εύλογα μέτρα;

(¹) ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ιρλανδία) στις 2 Μαρτίου 2018 — Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon κατά Minister for Justice and Equality

(Υπόθεση C-169/18)

(2018/C 166/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες και εφεσίβλητοι: Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon

Καθού και εκκαλών: Minister for Justice and Equality

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Με την επιφύλαξη των πιθανών δικαιολογήσεων που περιγράφονται στα ερωτήματα 2, 3 και 4, παραβαίνει ένα κράτος μέλος την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ (¹) (στο εξής: οδηγία του 2004) για έκδοση θεωρήσεως το συντομότερο δυνατό για τον/τη σύζυγο και τα μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης ο οποίος ασκεί τα δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας στο εν λόγω κράτος μέλος ή που προτίθεται να ασκήσει τα δικαιώματα αυτά, όταν η καθυστέρηση της εξετάσεως της σχετικής αιτήσεως υπερβαίνει τους 12 μήνες;
- 2) Με την επιφύλαξη της απαντήσεως που θα δοθεί στο ερώτημα 1, η καθυστέρηση εξέτασεως ή λήψεως αποφάσεως σχετικά με αίτηση θεωρήσεως σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, η οποία προκύπτει λόγω της ανάγκης να διασφαλισθεί, ιδίως μέσω ελέγχων ιστορικού, ότι η αίτηση δεν ασκείται δολίως ή καταχρηστικώς, καθώς και ότι ο γάμος δεν είναι εικονικός, είναι δικαιολογημένη είτε δυνάμει του άρθρου 35 της οδηγίας του 2004, είτε για άλλο λόγο, και, συνεπώς, δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2;
- 3) Με την επιφύλαξη της απαντήσεως που θα δοθεί στο ερώτημα 1, η καθυστέρηση εξέτασεως ή λήψεως αποφάσεως σχετικά με αίτηση θεωρήσεως σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, η οποία προκύπτει λόγω της ανάγκης διενέργειας εκτεταμένων ελέγχων ιστορικού και ελέγχων ασφάλειας σε πρόσωπα προερχόμενα από ορισμένες τρίτες χώρες οι οποίες χειρίζουν σοβαρές ανησυχίες σχετικά με το ζήτημα της ασφάλειας αναφορικά με ταξιδιώτες προερχόμενους από τις χώρες αυτές, είναι δικαιολογημένη, είτε δυνάμει του άρθρου 27, είτε του άρθρου 35 της οδηγίας του 2004, είτε για άλλο λόγο, και, συνεπώς, δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 5 παράγραφος 2;

- 4) Με την επιφύλαξη της απαντήσεως που θα δοθεί στο ερώτημα 1, η καθυστέρηση εξετάσεως ή λήψεως αποφάσεως σχετικά με αίτηση θεωρήσεως σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, η οποία οφείλεται σε αιφνίδιο και μη αναμενόμενο κύμα σχετικών αιτήσεων προερχόμενων από ορισμένες τρίτες χώρες οι οποίες εγείρουν σοβαρές ανησυχίες σχετικά με το ζήτημα της ασφάλειας, είναι δικαιολογημένη και, συνεπώς, δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 5 παράγραφος 2;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 158, σ. 77).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο)
στις 5 Μαρτίου 2018 — Jean Jacob, Dominique Lennertz κατά État belge**

(Υπόθεση C-174/18)

(2018/C 166/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Καθού: État belge (Βελγικό Δημόσιο)

Προδικαστικό ερώτημα

Αντίκειται στο άρθρο 39 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ρύθμιση του βελγικού φορολογικού συστήματος η οποία προβλέπεται στο άρθρο 155 του CIR/92, ανεξαρτήτως της εφαρμογής της υπ' αριθ. Ci.RH.331/575.420 εγκυκλίου της 12ης Μαρτίου 2008, και συνεπάγεται ότι οι λουξεμβουργιανές συντάξεις του προσφεύγοντος, οι οποίες απαλλάσσονται από τον φόρο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18 της Συμβάσεως μεταξύ του Βελγίου και του Λουξεμβούργου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό του βελγικού φόρου και χρησιμεύουν ως βάση για τη χορήγηση φορολογικών πλεονεκτημάτων που προβλέπονται από τον CIR/92 ενώ δεν θα έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη, λόγω της προβλεπόμενης από τη Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας ολοσχερούς απαλλαγής τους, και ότι το εντεύθεν ευεργέτημα, όπως το αφορολόγητο ποσό ή η έκπτωση λόγω μακροπρόθεσμης αποταμιεύσεως, λόγω δαπανών που πληρώθηκαν με δελτία υπηρεσιών, λόγω δαπανών προς εξοικονόμηση ενέργειας σε κατοικία, λόγω δαπανών σε κατοικίες για αντικλεπτικές εγκαταστάσεις ή για πυρασφάλεια, ή η έκπτωση λόγω δωρεών του προσφεύγοντος, απόλλυται εν μέρει, μειώνεται ή χορηγείται σε μικρότερο βαθμό απ' ό,τι αν οι προσφεύγοντες είχαν αμφότεροι εισοδήματα βελγικής προελεύσεως τα οποία είναι, ως προς αυτούς, φορολογητέα στο Βέλγιο και μη απαλασσόμενα και δύνανται, συνεπώς, να απορροφήσουν το σύνολο των φορολογικών πλεονεκτημάτων;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το justice de paix de Schaerbeek (Βέλγιο) στις
13 Μαρτίου 2018 — Société nationale de chemins de fer belges (SNCB) κατά Gherasim Sorin Rusu**

(Υπόθεση C-190/18)

(2018/C 166/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Justice de paix de Schaerbeek

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Société nationale de chemins de fer belges (SNCB)

Εναγόμενος: Gherasim Sorin Rusu

Προδικαστικό ερώτημα

Εφαρμόζονται η οδηγία 93/13/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾ και ο κανονισμός 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών ⁽²⁾ στις σχέσεις μεταξύ της SNCB και των φοραθέντων χωρίς έγκυρο τίτλο μεταφοράς επιβατών;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών (ΕΕ L 315, σ. 14).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2018 — Shire Pharmaceuticals Ireland κατά EMA

(Υπόθεση T-80/16) ⁽¹⁾

[Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Έγκριση αιτήσεως για τον χαρακτηρισμό ως ορφανού φαρμάκου — Σημαντικό όφελος — Απόφαση του EMA με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση για τον χαρακτηρισμό ως ορφανού φαρμάκου — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 5, παράγραφοι 1, 2 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 141/2000]

(2018/C 166/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, G. Castle και S. Cowlshaw, solicitors)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) (εκπρόσωποι: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo και M. Tovar Gomis)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Petersen και A. Sipos)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως του EMA της 15ης Δεκεμβρίου 2015 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της Shire Pharmaceuticals Ireland για τον χαρακτηρισμό του Idursulfase-IT ως ορφανού φαρμάκου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (EMA) της 15ης Δεκεμβρίου 2015 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της Shire Pharmaceuticals Ireland για τον χαρακτηρισμό του Idursulfase-IT ως ορφανού φαρμάκου.
- 2) Καταδικάζει τον EMA στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα της Shire Pharmaceuticals Ireland.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 136 της 18.4.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2018 — Πώποτας κατά Διαμεσολαβητή

(Υπόθεση T-581/16) ⁽¹⁾

[Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος — Γενικός Γραμματέας στο Γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή — Γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής — Μη συνεκτίμηση της εν λόγω γνώμης — Παράβαση της διαδικασίας επιλογής — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοίκησης — Ευθύνη]

(2018/C 166/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Κώστας Πώποτας (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανός και Σ. Παλιού, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής (εκπρόσωποι: Λ. Παπαδιάς, Ρ. Dyrberg και Α. Αντωνιάδης, επικουρούμενοι από την Α. Duron, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και αίτημα, αφενός, την ακύρωση της απόφασης περί διορισμού της Β. G. στη θέση του γενικού γραμματέα στο Γραφείο του Διαμεσολαβητή, της απόφασης του Διαμεσολαβητή της 9ης Νοεμβρίου 2015 περί απόρριψης των διοικητικών ενστάσεων που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων κατά της πρώτης απόφασης, καθώς και της απόφασης του Διαμεσολαβητή να μην τον καλέσει σε συνέντευξη, και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων εξαιτίας των ανωτέρω αποφάσεων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Κώστας Πώποτας και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής φέρουν έκαστος τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 30.5.2016 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθμό F-10/16, η οποία μεταβιβάστηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2018 — Agricola J.M. κατά EUIPO — Miguel Torres (CLOS DE LA TORRE)

(Υπόθεση T-806/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CLOS DE LA TORRE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TORRES — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Κίνδυνος συγχύσεως]

(2018/C 166/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agricola J.M., SL (Χιρόνα, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Clos Creus, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Güell Serra, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Ιουλίου 2016 (υπόθεση R 2099/2015-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Miguel Torres και Agricola J.M.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την *Agricola J.M., SL* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 14 της 16.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2018 — *Dometic Sweden* κατά *EUIPO*
(*MOBILE LIVING MADE EASY*)

(Υπόθεση T-235/17) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης
MOBILE LIVING MADE EASY — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού
χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7,
παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Υποχρέωση αιτιολογήσεως —
Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001)]

(2018/C 166/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Dometic Sweden AB* (Solna, Σουηδία) (εκπρόσωποι: R. Furneaux και E. Humphreys, solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Sakalaite-Orlovskiene και J. Ivanauskas)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του *EUIPO* της 13ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1832/2016-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου *MOBILE LIVING MADE EASY* ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Dometic Sweden AB* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 195 της 19.6.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2018 — *Pio De Bragança* κατά *EUIPO* —
Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(Υπόθεση T-229/16) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης *QUIS UT DEUS* — Μη υποβολή αιτήσεως για την ανανέωση της καταχώρισεως
του σήματος — Διαγραφή του σήματος κατά τη λήξη του χρόνου ισχύος της καταχώρισεως —
Κατάργηση της δίκης»)

(2018/C 166/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: *Duarte Pio De Bragança* (Sintra, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J. Sardinha, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: E. Zaera Cuadrado)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ordem de São Miguel da Ala (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J. Motta Veiga, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Φεβρουαρίου 2016 (υπόθεση R 621/2015-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως μεταξύ Duarte Pio De Bragança και Ordem de São Miguel da Ala.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 25.7.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2018 — Kik Textilien und Non-Food κατά EUIPO — FF Group Romania (_kix)

(Υπόθεση T-822/16) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης _kix — Ανάκληση της προσβαλλομένης απόφασης — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης — Άρθρο 173, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Παρέμβαση του αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε εκπροθέσμως)

(2018/C 166/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kik Textilien und Non-Food GmbH (Βόνην, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Körber και L. Pechan, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Zajfert και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: FF Group Romania SRL (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: A. Cavescu, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 2323/2015-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Kik Textilien und Non-Food και FF Group Romania.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.

- 2) Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα έξοδα της KIK Textilien und Non-Food GmbH.
- 3) Η FF Group Romania φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2018 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-130/17) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Εσωτερική αγορά του φυσικού αερίου — Οδηγία 2009/73/EK — Απόφαση της Επιτροπής περί τροποποιήσεως των όρων εξαιρέσεως από τους κανόνες της Ένωσης για την εκμετάλλευση του αγωγού φυσικού αερίου OPAL όσον αφορά την πρόσβαση των τρίτων και την τιμολογιακή ρύθμιση — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)

(2018/C 166/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Jezewski, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και K. Herrmann)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2016) 6950 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2016, περί τροποποιήσεως των όρων εξαιρέσεως του αγωγού φυσικού αερίου OPAL, σύμφωνα με την οδηγία 2003/55/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/EK (EE 2003, L 176, σ. 57), από τους κανόνες σχετικά με την πρόσβαση των τρίτων και από την τιμολογιακή ρύθμιση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η εξέταση των αιτήσεων παρεμβάσεως.
- 3) Η Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της όσον αφορά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.
- 5) Η Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo, η Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η OPAL Gastransport GmbH & Co. KG και η Gazprom Eksport LLC φέρουν έκαστος τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 121 της 18.4.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2018 — Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-134/17 R)

(«Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόσβαση σε έγγραφα — Έγγραφα που αφορούν τη διοικητική διαδικασία πριν από την έκδοση αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ισπανία υπέρ τριών επαγγελματικών ποδοσφαιρικών συλλόγων — Δικαιώματα υπερασπίσεως — Άρνηση προσβάσεως — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος»)

(2018/C 166/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτών: Hércules Club de Fútbol, SAD (Αλικάντε, Ισπανία) (εκπρόσωποι: S. Rating και Y. Martínez Mata, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά B. Stromsky, G. Luengo και P. Němečková, στη συνέχεια J. Baquero Cruz, G. Luengo και P. Němečková)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επιτρέψει την πρόσβαση στα έγγραφα που περιέχονται στον φάκελο περί της κρατικής ενισχύσεως SA.36387 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2013/CP) την οποία χορήγησε η Ισπανία στους ποδοσφαιρικούς συλλόγους Valencia Club de Fútbol SAD, Hércules Club de Fútbol και Elche Club de Fútbol SAD, στο μέτρο που αφορούν τον αιτούντα και έχουν θεμελιώδη σημασία για την επαρκή προάσπιση των συμφερόντων του.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — Universität Koblenz-Landau κατά Επιτροπής και Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού

(Υπόθεση T-108/18)

(2018/C 166/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Universität Koblenz-Landau (Mainz, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. von der Lühe και I. Michel, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση των καθών με αριθμό πρωτοκόλλου OF/2016/0720-EACEA UKOLD της 21ης Δεκεμβρίου 2017·
- να ακυρώσει την απόφαση των καθών με αριθμό πρωτοκόλλου OF/2016/0720 της 7ης Φεβρουαρίου 2018·

- να αναστείλει την εκτέλεση των αποφάσεων των καθών με αριθμό πρωτοκόλλου OF/2016/0720 της 21ης Δεκεμβρίου 2017 και της 7ης Φεβρουαρίου 2018 καθώς και του χρεωστικού σημειώματος αριθ. 3241802552 των καθών της 13ης Φεβρουαρίου 2018, έως ότου εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της διαδικασίας ακύρωσης των προσβαλλόμενων με την υπό κρίση προσφυγή αποφάσεων· και
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις λόγους ακύρωσης.

1. Πρώτος λόγος ακύρωσης: παραβίαση της αρχής του δικαιώματος ακρόασης

Το προσφεύγον βάλλει κατά της έκδοσης πρόωρης οριστικής απόφασης, μολονότι ήταν γνωστό ότι, κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης, το προσφεύγον, χωρίς υπαιτιότητά του, αδυνατούσε αντικειμενικά να προσκομίσει τα έγγραφα που αποδείκνυαν την ορθή χρήση των κονδυλίων. Εξάλλου, η χωρίς υπαιτιότητά του αντικειμενική αδυναμία παροχής περαιτέρω πληροφοριών και στοιχείων ήταν απλώς προσωρινής φύσης.

2. Δεύτερος λόγος ακύρωσης: εσφαλμένη εφαρμογή του ευρωπαϊκού δικαίου

Επιπλέον, οι αποφάσεις ανάκτησης αντιβαίνουν στο άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, στο άρθρο 135, παράγραφος 4, του δημοσιονομικού κανονισμού και στη μεταξύ των διαδίκων σύμβαση, καθώς δεν συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις της ανάκτησης.

3. Τρίτος λόγος ακύρωσης: ανεπαρκής αιτιολογία των μέτρων ανάκτησης

Οι αποφάσεις ανάκτησης περιέχουν επιφανειακές και γενικές, μόνο, εκτιμήσεις χωρίς ανάλυση της συγκεκριμένης περίπτωσης, με αποτέλεσμα να μην είναι κατανοητές από άποψη περιεχομένου.

4. Τέταρτος λόγος ακύρωσης: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Η ανάκτηση του συνολικού ποσού μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, οι οποίες δεν συντρέχουν εν προκειμένω, ως μέτρο έσχατης λύσης.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — Grange Backup Power κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-110/18)

(2018/C 166/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grange Backup Power Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: M. Segura Catalán και M. Clayton, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2017) 7789 τελικό της 24ης Νοεμβρίου 2017 σχετικά με τον Irish Capacity Mechanism (μηχανισμό ευελιξίας της Ιρλανδίας) [SA.44464 (2017/N)] ο οποίος τέθηκε σε εφαρμογή από την Ιρλανδία·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2017) 7794 τελικό της 24ης Νοεμβρίου 2017 σχετικά με τον Northern Irish Capacity Mechanism (μηχανισμό ευελιξίας της Βόρειας Ιρλανδίας) [SA.44465 (2017/N)] ο οποίος τέθηκε σε εφαρμογή από το Ηνωμένο Βασίλειο· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή παρέλειψε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού σχετικά με τη διαδικασία ⁽¹⁾, παρά τις αμφιβολίες που είχαν διατυπωθεί ως προς τη συμβατότητα του σχετικού με ολόκληρη τη νήσο μηχανισμού αποζημίωσης ευελιξίας (στο εξής: ΜΑΕ) προς τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων και περί εσωτερικής αγοράς, στερώντας, ως εκ τούτου, την προσφεύγουσα από τα διαδικαστικά δικαιώματά της. Ο ως άνω λόγος ακυρώσεως υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη:

- με το πρώτο σκέλος του ως άνω λόγου ακυρώσεως επισημαίνεται η ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών που επιβιβάζονται λόγω της διάρκειας και των περιστάσεων της διαδικασίας·
- με το δεύτερο σκέλος του ως άνω λόγου ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον ο μηχανισμός χρηματοδοτήσεως του μηχανισμού αποζημίωσης ευελιξίας συνάδει προς τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)·
- με το τρίτο σκέλος του ως άνω λόγου ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του ΜΑΕ προς την εσωτερική αγορά, ιδίως δε προς τις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας (2014-2020) ⁽²⁾·
- με το τέταρτο σκέλος του ως άνω λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή θα έπρεπε, κατά την εκ μέρους της εκτίμηση του μηχανισμού αποζημίωσης ευελιξίας, να έχει αμφιβολίες σε συσχέτιση με τα αποτελέσματα της εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου γνωστοποιήσεως της προθέσεώς του να αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015 L 248, σ. 9).

⁽²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας (2014-2020) (ΕΕ 2014, C 200, σ. 1).

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2018 — Kuota International κατά EUIPO — Sintema Sport (Κ)

(Υπόθεση T-136/18)

(2018/C 166/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kuota International Corp. Ltd (Βρετανικές Παρθένες Νήσοι) (εκπρόσωπος: C. Herissay Ducamp, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sintema Sport Srl (Albate, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Κ — Υπ' αριθ. 11 380 771 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 3111/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την κακή πίστη και ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή αγωγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΚΣΕΕ·
- να ακυρώσει το υπ' αριθ. 11 380 771 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΚΣΕΕ·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2018 — Chrome Hearts κατά EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Απεικόνιση σταυρού)

(Υπόθεση T-137/18)

(2018/C 166/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chrome Hearts LLC (Χόλυγουντ, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απεικόνιση σταυρού) — Υπ' αριθ. 13 845 871 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 766/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO (και την παρεμβαίνουσα, εάν παρέμβει στη διαδικασία) στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001·

- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001, όσον αφορά τα επίμαχα προϊόντα «παρασκευάσματα αρωματισμού του αέρα» και «οδοντοσκευάσματα».

Αγωγή της 1ης Μαρτίου 2018 — APG Intercon κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-147/18)

(2018/C 166/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: APG Intercon Ltd (Λευκωσία, Κύπρος) και 147 λοιποί [εκπρόσωποι: Α. Μακρίδης, Κ. Σκορδής, Α. Γαβριηλίδης, Κ. Βελάρης, Χ. Βελάρης, δικηγόροι, Α. Robertson QC (Queen's Counsel) και G. Rothschild, Barrister]

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Eurogroup (εκπροσωπούμενο από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και Ευρωπαϊκή Ένωση (εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή)

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει του εναγόμενους να καταβάλουν στους ενάγοντες τα ποσά που αναγράφονται στους συνημμένους στην αγωγή πίνακες, εντόκως από τις 26 Μαρτίου 2013 και έως την έκδοση απόφασης από το Γενικό Δικαστήριο, προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν εξαιτίας των αποφάσεων του Eurogroup σχετικά με την εξυγίανση της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd («Laiki Bank»), τη διάσωση με ίδια μέσα της Bank of Cyprus Public Company Limited («Bank of Cyprus») και τη μεταβίβαση των στοιχείων ενεργητικού και μεταφορά της επιχειρηματικής δραστηριότητας των εν λόγω τραπεζών στην Ελλάδα, και/ή εξαιτίας της πρόβλεψης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας προς την Laiki Bank με τη συγκατάθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της επακόλουθης μεταφοράς της σχετικής ευθύνης στην Bank of Cyprus με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·

επικουρικώς:

- να διαπιστώσει ότι στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη των εναγόμενων και να καθορίσει την ακολουθητέα διαδικασία για τον προσδιορισμό της πραγματικής προς αποκατάσταση ζημίας που υπέστησαν οι ενάγοντες·

και, εν πάση περιπτώσει:

- να καταδικάσει τους εναγόμενους στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής, οι ενάγοντες προβάλλουν δύο ισχυρισμούς.

1. Με τον πρώτο ισχυρισμό προβάλλεται παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων:

- υπήρξε αθέμιτη διακριτική μεταχείριση μεταξύ των πιστωτών της Laiki Bank και/ή μεταξύ των πιστωτών της Bank of Cyprus, ως αποτέλεσμα των μέτρων που έλαβαν τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- η εν λόγω παραβίαση ήταν αρκούντως σοβαρή, καθότι τα θεσμικά όργανα υπερέβησαν προδήλως και σε μεγάλο βαθμό τα όρια της διακριτικής τους ευχέρειας· και
- υπάρχει άμεσος αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της παραβίασης και της ζημίας που υπέστησαν οι ενάγοντες.

2. Με τον δεύτερο ισχυρισμό προβάλλεται παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της προστασίας των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας:
- υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας των εναγόντων καταθετών, ως αποτέλεσμα των μέτρων που έλαβαν τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
  - δεν δόθηκε στους ενάγοντες καταθέτες δικαίη αποζημίωση για τη ζημία που υπέστησαν, κατά παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της προστασίας των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας·
  - η εν λόγω παραβίαση ήταν αρκούντως σοβαρή, καθότι τα θεσμικά όργανα υπερέβησαν προδήλως και σε μεγάλο βαθμό τα όρια της διακριτικής τους ευχέρειας· και
  - υπάρχει άμεσος αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της παραβίασης και της ζημίας που υπέστησαν οι ενάγοντες.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Μαρτίου 2018 — UE κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-148/18)

(2018/C 166/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: UE (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Νοεμβρίου 2017 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας περί αποκατάστασης της ζημίας που υπέστη·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέστη λόγω υπαιτιότητας της καθής-εναγομένης και η οποία εκτιμάται σε 10 000 ευρώ, και
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παραβίαση από την καθής-εναγομένη της αρχής της χρηστής διοικήσεως και παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη σχετικά με την αρχή της εύλογης διάρκειας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται τήρηση εκ μέρους της προσφεύγουσας-ενάγουσας της εύλογης προθεσμίας κατά την κατάθεση της αιτήσεώς της συνδρομής.

Αγωγή της 7ης Μαρτίου 2018 — Scordis, Paparetrou & Co κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-179/18)

(2018/C 166/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Scordis, Paparetrou & Co LLC (Λευκωσία, Κύπρος) και 5 λοιποί (εκπρόσωποι: A. Μαρκίδης, δικηγόρος, A. Robertson, QC, και G. Rothschild, barrister)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Eurogroup (εκπροσωπούμενο από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και Ευρωπαϊκή Ένωση (εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή)

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει του εναγόμενους να καταβάλουν στους ενάγοντες τα ποσά που αναγράφονται στους συνημμένους στην αγωγή πίνακες, εντόκως από τις 26 Μαρτίου 2013 και έως την έκδοση απόφασης από το Γενικό Δικαστήριο, προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν εξαιτίας των αποφάσεων του Eurogroup σχετικά με την εξυγίανση της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd («Laiki Bank»), τη διάσωση με ίδια μέσα της Bank of Cyprus Public Company Limited («Bank of Cyprus») και τη μεταβίβαση των στοιχείων ενεργητικού και μεταφορά της επιχειρηματικής δραστηριότητας των εν λόγω τραπεζών στην Ελλάδα, και/ή εξαιτίας της πρόβλεψης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας προς την Laiki Bank με τη συγκατάθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της επακόλουθης μεταφοράς της σχετικής ευθύνης στην Bank of Cyprus με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·

επικουρικώς:

- να διαπιστώσει ότι στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη των εναγόμενων και να καθορίσει την ακολουθητέα διαδικασία για τον προσδιορισμό της πραγματικής προς αποκατάσταση ζημίας που υπέστησαν οι ενάγοντες·

και, εν πάση περιπτώσει:

- να καταδικάσει τους εναγόμενους στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής, οι ενάγοντες προβάλλουν δύο ισχυρισμούς που είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρεμφερείς προς εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-147/18, APG Intercon κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

Αγωγή της 12ης Μαρτίου 2018 — VL κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-183/18)

(2018/C 166/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: VL, VM, VN και VO (εκπρόσωποι: P. de Bandt, M. Gherghinaru και J. Probst, δικηγόροι)

Εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει το εναγόμενο να προσκομίσει, σύμφωνα με το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, την ηχογράφιση της επίμαχης συνόδου ολομέλειας·
- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την παρούσα αγωγή αποζημίωσης και, συνεπώς,
  - να υποχρεώσει το εναγόμενο να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που υπέστη ο VL λόγω της παράνομης συμπεριφοράς και της αμέλειας του εναγομένου·
  - να υποχρεώσει το εναγόμενο να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που υπέστησαν οι VM, VN και VO λόγω της παράνομης συμπεριφοράς και της αμέλειας του εναγομένου·

- να εκδικάσει τη διαφορά κεκλεισμένων των θυρών σύμφωνα με το άρθρο 31 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 109 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, εάν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι είναι αναγκαία η οργάνωση επ' ακροατηρίου συζήτησης εν προκειμένω και
- να καταδικάσει το εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγοντες προβάλλουν ότι:

- το εναγόμενο παρέβη τα άρθρα 31 και 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, γενικότερα, το γενικό καθήκον σύνεσης και επιμέλειας, καθόσον δεν μερίμνησε ώστε ο VL να απολαύει δίκαιων και πρόσφορων συνθηκών εργασίας και κατάλληλης ιατρικής περίθαλψης και βοήθειας·
- λόγω της παράνομης συμπεριφοράς του εναγομένου, ο VL υπέστη υλική ζημία συνιστάμενη σε σημαντική μείωση του (τρέχοντος και μελλοντικού) επαγγελματικού του εισοδήματος καθώς και ηθική βλάβη απορρέουσα από τη σοβαρή και μη αναστρέψιμη επιδείνωση της φυσικής και πνευματικής του κατάστασης, την απώλεια της πολιτικής και ακαδημαϊκής του καριέρας και την πολύ σημαντική επιδείνωση της κοινωνικής και προσωπικής του ζωής·
- λόγω της παράνομης συμπεριφοράς του εναγομένου, ο VM υπέστη υλική ζημία συνιστάμενη στην απώλεια εισοδήματος· και ότι
- λόγω της παράνομης συμπεριφοράς του εναγομένου, οι VM, VN και VO υπέστησαν υλική ζημία συνιστάμενη στην καταβολή διάφορων νομικών και διοικητικών εξόδων και μηνιαίων δαπανών περίθαλψης καθώς και ηθική βλάβη.

Προσφυγή-αγωγή της 9ης Μαρτίου 2018 — VP κατά Cedefop

(Υπόθεση T-187/18)

(2018/C 166/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: VP (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση της 12ης Μαΐου 2017 του καθού-εναγομένου, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας περί ανανέωσης της συμβάσεώς της επ' αορίστω·
- να ακυρώσει την απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2017 του καθού-εναγομένου, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας που είχε ασκηθεί στις 9 Αυγούστου 2017 κατά της αποφάσεως της 12ης Μαΐου 2017·
- να διατάξει την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα, η οποία υπολογίζεται ex aequo et bono στα 100 000 (εκατό χιλιάδες) ευρώ·
- να διατάξει την καταβολή αποζημιώσεως για την υλική ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα· και
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τα ακόλουθα: η απόφαση του καθού περί μη ανανέωσης της συμβάσεώς της εργασίας ελήφθη χωρίς να γίνει σεβαστό το δικαίωμά της ακρόασης, και κατά παράβαση του καθήκοντος επιμελείας, της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, της υποχρεώσεως ακρόασης του αμέσου προϊσταμένου· βαρύνεται δε με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και αποτελεί προϊόν καταχρήσεως εξουσίας.

Αγωγή της 12ης Μαρτίου 2018 — Παπακωνσταντίνου κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-188/18)

(2018/C 166/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Άδωνις Παπακωνσταντίνου (Λευκωσία, Κύπρος) και 722 λοιποί (εκπρόσωποι: Α. Μακρίδης, Μ. Ιωαννίδης, Κ. Βελάρης και Χ. Βελάρης, δικηγόροι, Α. Robertson, QC, και G. Rothschild, Barrister)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Eurogroup (εκπροσωπούμενο από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και Ευρωπαϊκή Ένωση (εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή)

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να υποχρεώσει του εναγόμενους να καταβάλουν στους ενάγοντες τα ποσά που αναγράφονται στους συνημμένους στην αγωγή πίνακες, εντόκως από τις 26 Μαρτίου 2013 και έως την έκδοση απόφασης από το Γενικό Δικαστήριο, προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν εξαιτίας των αποφάσεων του Eurogroup σχετικά με την εξυγίανση της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd («Laiki Bank»), τη διάσωση με ίδια μέσα της Bank of Cyprus Public Company Limited («Bank of Cyprus») και τη μεταβίβαση των στοιχείων ενεργητικού και μεταφορά της επιχειρηματικής δραστηριότητας των εν λόγω τραπεζών στην Ελλάδα, και/ή εξαιτίας της πρόβλεψης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας προς την Laiki Bank με τη συγκατάθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της επακόλουθης μεταφοράς της σχετικής ευθύνης στην Bank of Cyprus με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·

επικουρικώς:

— να διαπιστώσει ότι στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη των εναγόμενων και να καθορίσει την ακολουθητέα διαδικασία για τον προσδιορισμό της πραγματικής προς αποκατάσταση ζημίας που υπέστησαν οι ενάγοντες·

και, εν πάση περιπτώσει:

— να καταδικάσει τους εναγόμενους στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής, οι ενάγοντες προβάλλουν δύο ισχυρισμούς που είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρεμφερείς προς εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-147/18, APG Intercon κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2018 — Lipitalia 2000 και Assograssi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-189/18)

(2018/C 166/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Lipitalia 2000 SpA (Τορίνο, Ιταλία), Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Ιταλία) (εκπρόσωπος: Μ. Moretto, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από τον κανονισμό 999/2001, τον κανονισμό 178/2002 και τον κανονισμό 1069/2009, καθώς και από τις γενικές αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας, καθώς παρέλειψε να υποβάλει σε ψηφοφορία στην κανονιστική επιτροπή, κατ' εφαρμογήν της διαδικασίας του άρθρου 5α της αποφάσεως 1999/[468]/ΕΚ, σχέδιο μέτρων για την επανεξέταση της απαγορεύσεως εξαγωγών οργανικών λιπασμάτων και βελτιωτικών εδάφους που περιέχουν μεταποιημένη ζωική πρωτεΐνη από μηρυκαστικά η οποία εξακολουθεί να προβλέπεται στο παράρτημα IV, κεφάλαιο V, τμήμα Ε, σημείο 2, του κανονισμού 999/2001.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, καίτοι από την 1η Ιουλίου 2017 η Επιτροπή έχει εκ νέου εγκρίνει την εξαγωγή μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών (ΜΖΠ) προελεύσεως μηρυκαστικών αφού έλαβε υπόψη τη ριζική βελτίωση της επιδημιολογικής καταστάσεως ως προς τη ΣΕΒ (Bovine Spongiform Encephalopathy) στην Ένωση, η εξαγωγή των οργανικών λιπασμάτων και βελτιωτικών εδάφους (ΟΛΒ) που περιέχουν τις ίδιες ΜΖΠ προελεύσεως μηρυκαστικών εξακολουθεί αδικαιολογήτως να απαγορεύεται βάσει του παραρτήματος IV, κεφάλαιο V, τμήμα Ε, σημείο 2, του κανονισμού 999/2001. Η εν λόγω απαγόρευση συνεχίζει να έχει εφαρμογή παρότι σχεδόν όλα τα κράτη μέλη έχουν πλέον χαρακτηριστεί ως χώρες με αμελητέο κίνδυνο για ΣΕΒ και παρά το γεγονός ότι το διεθνές πρότυπο που καθορίζεται από το Διεθνές Γραφείο Επιζωοτιών (ΔΓΕ) δεν προβλέπει αντίστοιχη απαγόρευση για τα ΟΛΒ προελεύσεως των χωρών που έχουν λάβει τον χαρακτηρισμό αυτό.

Επιπλέον, κατά τις προσφεύγουσες, ενώ, κατά παράβαση του διεθνούς προτύπου του ΔΓΕ, απαγορεύεται η εξαγωγή ΟΛΒ (που περιέχουν ΜΖΠ προελεύσεως μηρυκαστικών), ακόμη και αν προέρχονται από κράτη μέλη με αμελητέο κίνδυνο για ΣΕΒ, η Ένωση επιτρέπει την εμπορία των προϊόντων αυτών εντός του εδάφους της. Μάλιστα, επιτρέπει ακόμη και την εισαγωγή από τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένων χωρών με ελεγχόμενο ή απροσδιόριστο κίνδυνο ΣΕΒ, ΜΖΠ, προελεύσεως μηρυκαστικών, και προϊόντων που περιέχουν ΜΖΠ, όπως είναι τα ΟΛΒ.

Οι ζημίες των επιχειρήσεων της Ένωσης λόγω της απαγορεύσεως εξαγωγής των ΟΛΒ που περιέχουν ΜΖΠ προελεύσεως μηρυκαστικών είναι τεράστιες.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, η Επιτροπή υποχρεούται να θεραπεύσει την κατάσταση αυτή.

Συγκεκριμένα, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τα εξής:

1. Παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής των υποχρεώσεων που υπέχει από τα άρθρα 7, και 5, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ 2001, L 147, σ. 1), τα άρθρα 5, παράγραφος 3, και 7, του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης [Ιανουαρίου] 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα[, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων] και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ 2002, L 31, σ. 1) και από το άρθρο 43, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ 2009, L 300, σ. 1).

2. Παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρέωσής της να ενεργεί σε συμμόρφωση προς τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002, καθώς και σύμφωνα με τα άρθρα 23 και 24 του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001.

Προσφυγή της 19ης Μαρτίου 2018 — Andreas Stihl κατά EUIPO — Giro Travel (Συνδυασμός γκρι και πορτοκαλί χρώματος)

(Υπόθεση T-193/18)

(2018/C 166/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Andreas Stihl AG & Co. KG (Waiblingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Völker, M. Pemsel και C. Eulenpesch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Giro Travel Company (Roman, Ρουμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Χρωματικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά συνδυασμό του γκρι και πορτοκαλί χρώματος — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 7 472 723 σήμα

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 200/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 16ης Μαρτίου 2018 — Rewe-Beteiligungs-Holding International κατά EUIPO — Wessanen Benelux (BonNatura)

(Υπόθεση T-194/18)

(2018/C 166/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rewe-Beteiligungs-Holding International GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Brandstätter, M. Kinkeldey και J. Rosenhäger, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Wessanen Benelux BV (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες).

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BonNatura — Υπ' αριθ. 14 038 491 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 949/2017-5.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 46 του κανονισμού 2017/1001.

Αγωγή της 20ής Μαρτίου 2018 — Vital Capital Investments κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-196/18)

(2018/C 166/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Vital Capital Investments LP (Τορτόλα, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι) και 6 λοιποί (εκπρόσωποι: Α. Μακρίδης, Μ. Ιωαννίδης, Κ. Βελάρης και Χ. Βελάρης, δικηγόροι, Α. Robertson, QC, και G. Rothschild, Barrister)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Eurogroup (εκπροσωπούμενο από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και Ευρωπαϊκή Ένωση (εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή)

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει του εναγόμενους να καταβάλουν στους ενάγοντες τα ποσά που αναγράφονται στους συνημμένους στην αγωγή πίνακες, εντόκως από τις 26 Μαρτίου 2013 και έως την έκδοση απόφασης από το Γενικό Δικαστήριο, προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν εξαιτίας των αποφάσεων του Eurogroup σχετικά με την εξυγίανση της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd («Laiki Bank»), τη διάσωση με ίδια μέσα της Bank of Cyprus Public Company Limited («Bank of Cyprus») και τη μεταβίβαση των στοιχείων ενεργητικού και μεταφορά της επιχειρηματικής δραστηριότητας των εν λόγω τραπεζών στην Ελλάδα, και/ή εξαιτίας της πρόβλεψης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας προς την Laiki Bank με τη συγκατάθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της επακόλουθης μεταφοράς της σχετικής ευθύνης στην Bank of Cyprus με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας·

επικουρικός:

- να διαπιστώσει ότι στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη των εναγόμενων και να καθορίσει την ακολουθητέα διαδικασία για τον προσδιορισμό της πραγματικής προς αποκατάσταση ζημίας που υπέστησαν οι ενάγοντες·

και, εν πάση περιπτώσει:

— να καταδικάσει τους εναγόμενους στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής, οι ενάγοντες προβάλλουν δύο ισχυρισμούς που είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρεμφερείς προς εκείνους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-147/18, APG Intercon κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2018 — Diosa Rendering και Assograssi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-201/18)

(2018/C 166/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Diosa Rendering Srl (Piacenza, Ιταλία), Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Moretto, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από τον κανονισμό 1069/2009, τον κανονισμό 178/2001 και τον κανονισμό 999/2001, καθώς και από τις γενικές αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας, καθώς παρέλειψε να υποβάλει σε ψηφοφορία στην κανονιστική επιτροπή, κατ' εφαρμογήν της διαδικασίας του άρθρου 5α της αποφάσεως 1999/[468]/ΕΚ, σχέδιο μέτρων για την επανεξέταση της απαγορεύσεως των εξαγωγών οργανικών λιπασμάτων και βελτιωτικών εδάφους που προέρχονται από ύλες της κατηγορίας 2, η οποία εξακολουθεί να προβλέπεται στο άρθρο 43, παράγραφος 3, του κανονισμού 1069/2009·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, ενώ έως το 2011 επιτρεπόταν η εξαγωγή σε τρίτες χώρες οργανικών λιπασμάτων και βελτιωτικών εδάφους (ΟΛΒ) που προέρχονται από υποπροϊόντα ζωικής προελεύσεως της κατηγορίας 2 (και/ή 3), με μόνη εξαίρεση την απαγόρευση εξαγωγών ΟΛΒ που περιέχουν μεταποιημένες ζωικές πρωτεΐνες (ΜΖΠ) προελεύσεως μηρυκαστικών, κατόπιν της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ 2009, L 300, σ. 1), και της παραλείψεως της Επιτροπής να θεσπίσει τις αναγκαίες εκτελεστικές διατάξεις, η εξαγωγή σε τρίτες χώρες ΟΛΒ που προέρχονται από ύλες της κατηγορίας 2 εξακολουθεί να απαγορεύεται. Η απαγόρευση αυτή εξακολουθεί να έχει εφαρμογή παρότι σχεδόν όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης έχουν πλέον χαρακτηριστεί ως χώρες με αμελητέο κίνδυνο για ΣΕΒ και παρά το γεγονός ότι το διεθνές πρότυπο που καθορίζεται από το Διεθνές Γραφείο Επίζωσιών (ΔΓΕ) δεν προβλέπει αντίστοιχη απαγόρευση για τα ΟΛΒ από χώρες που έχουν λάβει τον χαρακτηρισμό αυτό.

Επιπλέον, κατά τις προσφεύγουσες, ενώ απαγορεύει την εξαγωγή ΟΛΒ που προέρχονται από ύλες της κατηγορίας 2), ακόμη και αν προέρχονται από κράτη μέλη με αμελητέο κίνδυνο για ΣΕΒ, η Ένωση επιτρέπει την εμπορία και τη χρήση των προϊόντων αυτών εντός του εδάφους της· κατ' αυτόν τον τρόπο αναγνωρίζει, στην πραγματικότητα, ότι τα ΟΛΒ που προέρχονται από ύλες της κατηγορίας 2 που παράγονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του κανονισμού 1069/2009 και του κανονισμού (ΕΕ) 142/2011 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την εφαρμογή της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα δείγματα και τεμάχια που εξαιρούνται από κτηνιατρικούς ελέγχους στα σύνορα οι οποίοι αναφέρονται στην εν λόγω οδηγία (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2011, L 54, σ. 1), δεν ενέχουν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και την υγεία των ζώων.

Κατά τις προσφεύγουσες, ενώ επιβάλλει απόλυτη απαγόρευση των εξαγωγών για τα επίμαχα ΟΛΒ, η Ένωση επιτρέπει όχι μόνο την εισαγωγή από τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένων των χωρών με ελεγχόμενο ή με απροσδιόριστο κίνδυνο για ΣΕΒ, τροφίμων και ζωοτροφών επί των οποίων έχουν ενδεχομένως χρησιμοποιηθεί ΟΛΒ προελεύσεως τρίτων χωρών χωρίς να χαρακτηρίζονται κατ' ανάγκη από το ίδιο επίπεδο ασφαλείας το οποίο εγγυώνται τα ΟΛΒ που παράγονται στην Ένωση, αλλά και την εισαγωγή ζώντων ζώων και νωπών κρεάτων ζώων (χοίρων και πουλερικών) που ενδέχεται να έχουν τραφεί απευθείας με άλευρα προερχόμενα ακόμη και από ύλες από μηρυκαστικά.

Οι ζημίες των επιχειρήσεων της Ένωσης λόγω της απαγορεύσεως εξαγωγών των ΟΛΒ που προέρχονται από υποπροϊόντα της κατηγορίας 2 είναι τεράστιες.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερή προς εκείνα των οποίων έγινε επίκληση στην υπόθεση T-189/18, *Lipitalia 2000* και *Assograssi* κατά Επιτροπής.

Προβάλλεται, ειδικότερα, παράβαση των άρθρων 43, παράγραφος 3, και 52, παράγραφος 4, του κανονισμού 1069/2009.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2018 — *Bruel* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-202/18)

(2018/C 166/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Damien Bruel (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: H. Hansen, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει την υπό κρίση προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

— να ακυρώσει την απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2018 η οποία φέρει τον τίτλο «Απόφαση του Γενικού Γραμματέα κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001», λόγω παραβάσεως των άρθρων 4, 6 και 9 του κανονισμού 1049/2001, του άρθρου 47 του Χάρτη και του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και λόγω παραβάσεως της γενικής αρχής της ισότητας των όπλων και παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως·

εν πάση περιπτώσει:

— να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·

— να επιφυλαχθεί επί παντός νομίμου δικαιώματος, αξιώσεως, ισχυρισμού και ενδίκου βοηθήματος του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 4 και 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 1049/2001.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της γενικής αρχής της ισότητας των όπλων, καθώς και παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, παράβαση της αρχής της αναλογικότητας και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2018 — Porsche κατά EUIPO — Autec (Επιβατηγά αυτοκίνητα)

(Υπόθεση T-209/18)

(2018/C 166/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Στουτγκάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Klawitter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Autec AG (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 1230593-0001 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 945/2016-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει της αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας του προσβαλλόμενου υπ' αριθ. 1230593-0001 κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002.
- Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2018 — Porsche κατά EUIPO — Autec (Επιβατηγά αυτοκίνητα)

(Υπόθεση T-210/18)

(2018/C 166/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Στουτγκάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Klawitter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Autec AG (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 198387-0001 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 941/2016-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει της αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας του προσβαλλόμενου υπ' αριθ. 198387-0001 κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002.
- Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2018 — Brita κατά EUIPO (Σχήμα βρύσης για την προετοιμασία και την εκχύλιση ροφημάτων)**(Υπόθεση T-213/18)**

(2018/C 166/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brita GmbH (Taunusstein, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Koch Moreno, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Τρισδιάστατο ασπρόμαυρο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Σχήμα βρύσης για την προετοιμασία και την εκχύλιση ροφημάτων) — Υπ' αριθ. 16 053 068 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1864/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να διατάξει την αποδοχή της υπ' αριθ. 16 053 068 αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλα τα προσδιορισθέντα αγαθά και τις υπηρεσίες των κλάσεων 7, 11, 21, 37 και 40.
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα δικαστικά έξοδα της BRITA GmbH.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

**Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2018 — Aliança — Vinhos de Portugal κατά EUIPO — Lidl Stiftung
(ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL)****(Υπόθεση T-222/18)**

(2018/C 166/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aliança — Vinhos de Portugal SA (Anadia, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J. Micoludo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL — Υπ' αριθ. 13 907 027 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Ιανουαρίου 2018 στην υπόθεση R 1206/2017-5.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως της 4ης Απριλίου 2017 στην υπόθεση 13433 C·
- να απορρίψει την αίτηση για κήρυξη ακυρότητας του υπ' αριθ. 13 907 027 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL (fig.)»·
- να διατηρήσει εν ισχύ το υπ' αριθ. 13 907 027 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL (fig.)» για όλα τα προϊόντα που αυτό καλύπτει·
- να καταδικάσει το EUIPO και την Lidl Stiftung & Co. KG στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2018 — Amorepacific κατά EUIPO —
Primavera Life (p primavera Pure Sprout Energy)**

(Υπόθεση T-684/17) ⁽¹⁾

(2018/C 166/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 412 της 4.12.2017.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL